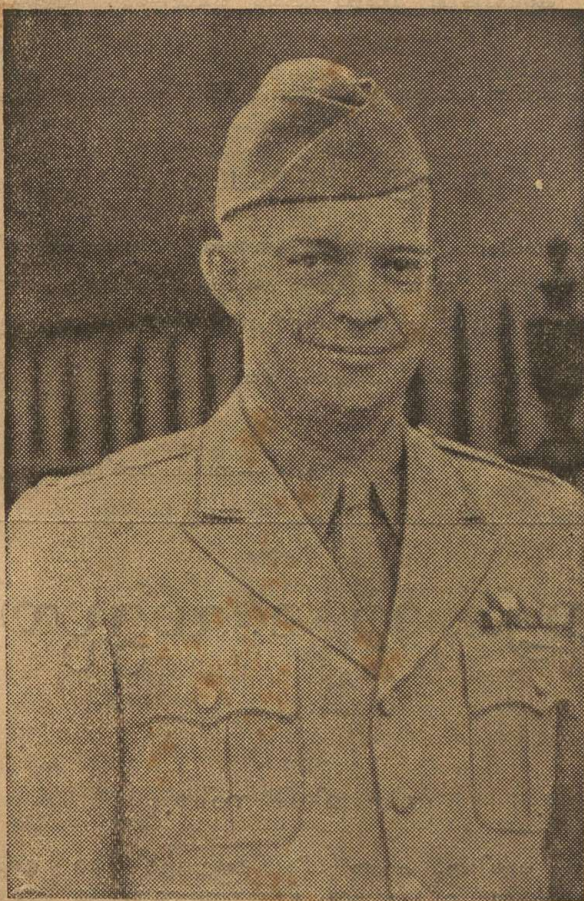

യുദ്ധ സഞ്ചിക

വോളം IV]

മുദ്രാശി: 1945 ഏപ്രിൽ 6-ാം, വെള്ളിയാഴ്ച

[പേജ് 30

സുരണീയമായ ആ സമരം

വിസ്തൃതമായ 'ചവണ' പ്രയോഗത്താൽ റൂർ വളയപ്പെട്ടത്, അതിനകത്തുപെട്ട ശത്രുക്കളുടെ വിധിയെ ഉറപ്പുവെച്ചിരിക്കുന്നു, അവർ ഉന്മൂലനാശത്തിനു പകുതിയവരികയാണ്.

റൂററുപും പ്രധാനമായ ഈ വൈയവസായിക പ്രദേശം ജർമൻ യുദ്ധ സംരംഭങ്ങൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു.

ആയുധശക്തിയുടെ ഈ സവിശേഷമായ ആത്മീയപ്രകടനം യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനം ആസന്നമാക്കിവരുന്നു. ഈ സമരം ചരിത്രത്തിൽ സുരണീയമായ ഒന്നായി നിയം—റെൻ സമരം.

ജനറൽ ഡി. ഡി. ഐസൻഹോവർ, 1945 ഏപ്രിൽ 3-ാം നക്ഷിയിൽ ഒരുത്തരവിൽ

മാണ്ടലെ വിജയം—മദ്രാസികളുടെ വിജയം

മാണ്ടലയിലേക്കുള്ള കുതിക്കൽ കാലാർപ്പടയുടെതായിരുന്നു. എന്നാൽ എഞ്ചിനിയർമാർക്കും അതിലുള്ള പങ്ക് കുറച്ചൊന്നുമല്ല. മദ്രാസിൽനിന്നും ബോമ്പേയിൽനിന്നുമുള്ള സാപ്പർമാർ ഈ ഉദ്യമത്തിൽ ചെയ്ത കൃത്യങ്ങൾ അഭിനന്ദനാർഹങ്ങളത്രേ.

മെലിഞ്ഞു, നാണക്കങ്ങളിലായ മദ്രാസി രാവു പകലും പണിയെടുക്കുന്നതു ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. ആയാർ കപ്പായം അഴിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്നു; ആയാളുടെ ശ്വാമളഭേദം സൂര്യപ്രഭയിൽ മിന്നുന്നു.

പുഴകൾ കടക്കുന്നതിന്നു, പ്രത്യേകിച്ചും ഐതാവതി നദിയെപ്പോലെയുള്ള ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും മികച്ച ജലപ്രതിബദ്ധം തരണം ചെയ്യുന്നതിന്നു അവർ സാധ്യമാക്കി. നാടൻ വള്ളങ്ങളാൽ ചങ്ങാടമുണ്ടാക്കി പല നദികളും തോടുകളും കടന്നുപോവുന്നതിന്നു ഭടന്മാരെ അവർ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സാപ്പർ, നൂറുകണക്കിൽ പാലങ്ങൾ കേടുതീർക്കുന്ന സാപ്പർ, മറ്റൊരാളെക്കാളും മുന്നിലാണ്. മുന്നണി ഭടന്മാർക്കു വെള്ളം നൽകുകയും സ്വരക്കുകയെ വിഗണിച്ചു മൈനുകളും ബുബിടാപ്പുകളും കണ്ടുപിടിച്ചു നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എല്ലാവിധ യന്ത്രങ്ങളുമെടുത്തു നൈപുണ്യത്തോടെ വെരുമാറുന്ന ഒരു ടെക്നിക്കറാണ് മദ്രാസി.

—ബർമ്മയിൽനിന്നു ഒരു മുന്നണി സൈനിക നിരീക്ഷകൻ 1945 മാർച്ച് 25-ാംനു ചെയ്ത ഒരു റിപ്പോർട്ടിൽനിന്നും.

അവരത്ര ആലോചിച്ചില്ല

210 വാൾ ടൂറർ നിന്നുള്ള ശത്രുക്കളുടെ വെടിവെപ്പിനെ കുനിയും കൂസാതെ ഒരു സംഘം മദ്രാസ് സാപ്ലൈസും മൈനേഴ്സും, നൃങ്ങ് വന്നടുത്തുള്ള “ബെയിലി” പാലം രാത്രിയിൽ പണിചെയ്തു. നിലാവെളിച്ചത്തു ജാപ്പുകൾക്കു അവരെ കാണാമായിരുന്നു. വിശ്വപട്ടണത്തുകാരനായ ജമോർ അപ്പറാവുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അഞ്ചുമണിക്കൂറിട കൊണ്ടു മദ്രാസ് സാപ്പർമാർ പാലം നിർമ്മിച്ചു.

പാലങ്ങൾ പൊളിച്ചുകളഞ്ഞാൽ നമുക്കു പുരോഗതിക്കു വിഘാതം നേരിടുമെന്നു ശത്രു വിശ്വസിച്ചു. എന്നാൽ മദ്രാസികളായ സാപ്പർമാർ ഉണ്ടെന്നു അവർ അത്ര ആലോചിച്ചില്ല.

—ബർമ്മഗതത്തിൽനിന്നുള്ള ഒരു സൈനിക നിരീക്ഷകന്റെ റിപ്പോർട്ട്.

ഇന്ത്യക്കാർ ഒഡേസ്സയിൽ

(നീന മിലിട്രിസിന.)

മാർച്ച് മാസം ആദ്യത്തിൽ ഒഡേസ്സ തുറമുഖത്തിൽ വല്ലാത്ത തിരക്കും തിരക്കും ബഹളവുമായിരുന്നു. അനവധിയായിരം സഖ്യപക്ഷിയരായ യുദ്ധത്തടവുകാരെ അവിടെ അക്കാലത്തു് ഇറക്കുകയുണ്ടായി. വടക്കു ആഫ്രിക്ക, സി.സി.ലി, ക്രിസ്റ്റ്, പടത്തൊറൻ സമരംഗം എന്നിവിടങ്ങളിൽനിന്നു ജർമ്മൻകാരാൽ പിടിക്കപ്പെട്ട ഭടന്മാരായിരുന്നു അവർ. പല രാജ്യക്കാരും, വേഷക്കാരും, ഭാഷക്കാരും ഇവരിലുൾപ്പെട്ടിരുന്നു—അമേരിക്കക്കാർ, ബ്രിട്ടീഷുകാർ, ഡച്ചുകാർ, ഹബ്സബർഗ്ഗുകാർ, ഇങ്ങിനെ പലരും. ഇക്കാരെല്ലാം ഫെബ്രുവരിയിൽ ചുവപ്പുസേന ജർമ്മനിയിലേക്കു തള്ളിക്കയറിയപ്പോൾ ഇവരെല്ലാംതന്നെ സ്വതന്ത്രരാകപ്പെട്ടു. ജർമ്മൻകാർ ഈ തടവുകാരെ ഒഴിച്ചുകൊണ്ടുപോകാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും, ആവക സംരംഭങ്ങളിലൊന്നുംതന്നെ അവർ വിജയിച്ചില്ല.

ഒഡേസ്സ തുറമുഖത്തു വന്നിറങ്ങിയ ഈ ഭടന്മാരുടെയടുത്തു, ഒരു പ്രത്യേക വേഷക്കാരെ ഞാൻ കണ്ടു. അവരെന്റെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു. അവരുടെ മുഖമനുഭവവും, ഉടുപ്പും, നഖപ്പാവും എന്നെ കലശലായ ഉൽക്കണ്ഠയിലേക്കു ഉന്തിയിട്ടു.

“ഇവർ സിറക്കാരാണ്.” തമാശക്കാരനായ അമേരിക്കൻ ഭടൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു: “അവരുടെ മേധാവി ഭംഗിയിൽ ഇംഗ്ലീഷ് സന്ധാരിക്കാം. രീട്ടിയായും നിങ്ങളോടു് കുറച്ചൊന്നു സൊജ്ജനത്തിന്നു ആയാർക്കു വിസമ്മതമുണ്ടാവുകയില്ല” അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ തമ്മിൽ പരിചിതരായി. ദിയാൻസിങ് ബ്രി. സേനയിലെ ഒരു നോൺകമ്മീഷൻ ആഫീസറായിരുന്നു. നീണ്ടു

മെലിഞ്ഞു, കറുത്ത ശ്മശ്രുക്കളോടുകൂടിയ ആ യോദ്ധാവു് കോമമന്ദനം ആജാനബാഹുവുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു വൈദ്യപരിശീലനവും ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

“യുദ്ധത്തിന്നു മുൻപു് നിങ്ങൾക്കു് എന്തായിരുന്നു ജോലി?” ഞാൻ ചോദിച്ചു.

ആയാർ മനസ്സാിതം തുക്കി. വീട്ടിലെ നൂറുണകൾ ആയാളുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇക്കിളിയിളക്കിയിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. അമൃതസരണിനടുത്തുള്ള ഒരു ഗ്രാമത്തിൽ കർഷകവൃത്തിയിൽ ഉപജീവിച്ചിരുന്ന ഒരാളാണ് ഞാൻ എന്നു ദിയാൻസിങ് എന്നെ മനസ്സിലാക്കി. “ഞങ്ങളുടെ രാജ്യം വളരെ വലുതാണ്” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു, “നിങ്ങൾ പശ്ചാതാലിൽ—അഞ്ചു നദികളുള്ള ആ രാജ്യത്തു വരികയും, അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ റഷ്യക്കാർ നൽകിയ ആതിഥ്യത്തിന്നു വേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു.”

വയലിൽ, സിങ്ങിന്റെ പത്നി ആയാളെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടാവും. “ഞാൻ വളരെയധികം രാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്” ആയാർ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി, “1942 ൽ ടോബ്രുക്കിൽവെച്ച് ഞാൻ ഒരു യുദ്ധത്തടവുകാരനാകപ്പെട്ടു. നോൺ ആഫ്രിക്കയിലേക്കും ഇറവലിയിലേക്കും ജർമ്മൻകാർ ഞങ്ങളെ കൊണ്ടുപോയി, അതിന്നുശേഷം ശപിക്കപ്പെട്ട ജർമ്മനിയിലേക്കും.” സിങ്ങ് വളരെയധികം ദുരിതങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ മറ്റുള്ള സമാക്കളെക്കാളും വിഷമതകളും വിശപ്പും സഹിക്കുന്നതിനുള്ള കരുത്തും കര

ളുറപ്പും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്. “റഷ്യയിൽ—വസന്തത്തിൽ വളരെയധികം ശീതമുള്ള ഈ രാജ്യത്തിൽ—നിങ്ങൾക്കെങ്ങിനെ തോന്നുന്നു.” “റഷ്യൻ മൈത്രിയും, റഷ്യൻ മേൽക്കൂപ്പായങ്ങളും ഞങ്ങളെ ഉരക്കുമല്ലോ.” സാഗൻ എന്ന ജർമ്മൻ നഗരത്തിൽ സിങ്ങ് ഒരു ആസ്പത്രിയിൽ പണിയെടുക്കുകയായിരുന്നപ്പോഴാണ് ചുവപ്പുസേന ആ നഗരം അധീനമാക്കിയതു്. ചുവപ്പുസേനയുടെ ആഗമനത്തോടെ ഇവർ സ്വതന്ത്രരായി.

തടവു ക്യാമ്പുകളിൽ ഒരുപടി ഇന്ത്യക്കാർ നരകയാതനയനുഭവിച്ചു. സിങ്ങുമായുള്ള എന്റെ സംഭാഷണത്തിന്നുശേഷം, ഞാൻ മറ്റൊരു ഇന്ത്യൻ ഭടനുമായി സംസാരിക്കുകയുണ്ടായി. എനിക്ക് ആയാളുടെ പേർ ഓർമ്മയില്ല. വല്ലാത്ത ചില സ്വഭാവങ്ങൾ അതിലുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ, എനിക്കു വേരിനെപ്പറ്റി കേട്ടമാത്രയിൽപ്പോലും യാതൊരേത്തും പിടിയും കിട്ടിയില്ല.

അമേരിക്കൻ പടയിലെ ക്യാപ്റ്റൻ റിച്ചാർഡ് റോസ് ബാച്ച് ഇന്ത്യൻ യുദ്ധത്തടവുകാരോടുള്ള ജർമ്മൻകാരുടെ നിന്ദ്യമായ പെരുമാറ്റത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു. അവരെക്കൊണ്ടു് എന്തു പണിയെടുപ്പിക്കുന്നതിന്നും ജർമ്മൻകാർ മടിച്ചിരുന്നില്ല. ഇന്ത്യൻ ഭടന്മാർ അതിനെല്ലാം വിസമ്മതിച്ചു. ജർമ്മൻകാർ എല്ലാവരെയും നായിനെപ്പോലെ വെടിവെച്ചു വീഴ്ത്തുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്തി.

ജർമ്മൻകാർ, റഷ്യക്കെതിരായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിന്നും ഈ ഭടന്മാരെ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. കരോറ ഇന്ത്യൻ ഭടൻപോലും അതിന്നു ഒരുമ്പെട്ടില്ല. എങ്ങിനെ ഒരുമ്പെടും?

യുദ്ധസഞ്ചിക

പ്രതിവാരപത്രം

മദിരാശി : 1945 ഏപ്രിൽ 6-ാംനം, വെള്ളിയാഴ്ച

വിജയത്തിലേക്കു്

സഖ്യപക്ഷമുന്നണികളിൽനിന്നു ഭിന്നഭാവം അസംബന്ധം വാർത്തകൾ പുറത്തുവരുന്നു. തന്മൂലം ആളുകൾക്ക് മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കുവാൻ കൂടി അസാദ്ധ്യമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ശത്രു പരാജിതനായി; പക്ഷേ അതു സംഭവിക്കുന്നതിന്നു സർവ്വലോഭി അവർക്കില്ല. ന്യൂസിറ്റിഗം പ്രഹരങ്ങളേറ്റു പരക്കുംപോയുന്നു; പീടങ്ങുരുണ്ടു നിലവിളിക്കുന്നു.

കനേഡിയൻ ഒന്നാം സേനയും, ബ്രി. രണ്ടാം സേനയും, ഓസ്ട്രേലിയൻ സമീപിച്ചുവരുന്നു. അവർ ഡോർട്ട്മണ്ട്-എംപ്സ് തോട്ടം കടന്നു കഴിഞ്ഞു. ജനറൽ പാററന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മൂന്നാം അമേരിക്കൻ സേന ജർമ്മൻ തലസ്ഥാനത്തിന്നു 150 ഗാലിക അടുത്തുവന്നിരിക്കുന്നു. മൂന്നാം സേനയിലെ മറ്റു ചില വിഭാഗങ്ങൾ ബവേറിയൻ ഡാർമുങ് താഴ്വാരയിലൂടെ ആസ്ട്രിയയെ ലക്ഷ്യംവെച്ചു പോകുന്നു.

സഖ്യശക്തികളുടെ അപാരമായ സൈനികബലംകൊണ്ടുമാത്രമല്ല, ജർമ്മിയുടെ ഹൃദയത്തിലേക്കു് ആഞ്ഞുകയറുവാൻ സാധിച്ചതു്. ജർമ്മൻ സൈനികബലത്തിന്നു് തട്ടിയ കോട്ടവും ഇതിന്നു് ഘേതുഭൂതമായിട്ടുണ്ട്. ജർമ്മൻകാരുടെ സൈന്യത്തിൽ പകുതിയും നാശനഷ്ടത്തിൽ പതിച്ചിരിക്കുന്നു. ജർമ്മൻ ബലത്തിന്റെ ഈ ക്ഷയം കാരണമായി, അടുത്ത അവസരത്തിൽ എന്തു തന്നെയും സംഭവിക്കാനിടയുണ്ടു്. ജർമ്മൻ കാർ റൈൻ നദി അവർക്കുവരുവാനും അതേ രമയത്തു് സഖ്യപക്ഷത്തിന്നു പ്രതിരോധവുമായ ഒരു പ്രതിബന്ധമാകുമെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. അതു് ഒരു മിത്ത്ഗോബോധം മാത്രമാണെന്നു സംഭവപരമ്പരകൾ കാണിച്ചു. മാച്ച് 27-ാം തീയതി സുപ്രീം അലൈഡ് കമാണ്ടർ ഐസൻ

ഹോവർ പ്രസ്താവിച്ചു, “ റൈനിന്റെ വടക്കു ഭാഗത്തുള്ള ജർമ്മൻകാരെ നശിപ്പിച്ചതു് ഈ യുദ്ധത്തിലെ വിജയങ്ങളിൽപെട്ടു് ഏറ്റവും വമ്പിച്ചതത്രെ ” ഇന്നു നാം കാണുന്നതെന്താണു്? സഖ്യപക്ഷം ജർമ്മനിയിൽ കടന്നു കയറുന്നതാണു്. “ജർമ്മൻ പ്രതിരോധം മുഴുവനും തകർന്നുപോയി എന്നു ഒരു ദിവസം നിങ്ങളോടു പറയാൻ എനിക്കു സാധിക്കും.” ജനറൽ ഐസൻഹോവർ വിശ്വാസപൂർവ്വം പ്രഖ്യാപിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതു ഒരുഗ്രന്ഥമാണു്, നാസിസത്തെ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുന്നതിന്നുള്ള സമരം. ഈ ഉദ്ദേശം സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ ഉടൻതന്നെ യൂറോപ്പിലെ യുദ്ധം അവസാനിക്കും—അതേവരെയും സന്ധിയില്ല, സമാധാനമില്ല, വിശ്രമമില്ല, വിട്ടുവീഴ്ചയില്ല.

അപ്പോൾ, നാസിസേനതാക്കന്മാർ എന്തു ചെയ്യാനാണു് ഭാവം? അവർ ജനങ്ങളുടെ മനോഭാവത്തെയും ആളിക്കത്തിക്കുന്നതിന്നും നിലനിൽക്കുന്നതിന്നും ഉറ്റു ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. റോഷണിങ്ങ് കൊപ്പൻ ജനങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്യുന്നു. പക്ഷേ, ഭക്ഷണസാമഗ്രികൾ കിട്ടാതെ കൊപ്പൻ കൊണ്ടുള്ള ഫലമെന്താണു്? അവ വെറും കടലാസു തുണ്ടുകൾ മാത്രമല്ലേ? “ ബർലിനിൽനിന്നുള്ള ഒരു റേഡിയോ പ്രക്ഷോഭണത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി, ജർമ്മനിയിൽ ഒരു പുതിയ സംഘടന രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതായിട്ടു്—ചെന്നായ സംഘം! മറ്റുള്ളവരുടെ രക്തം കുടിച്ചു മാംസവും കടിച്ചുതിന്നു തടിച്ചു കൊഴുത്തുവന്ന ഒരു കൂട്ടം ചെന്നായ്ക്കളാണു് നാസികൾ. അതു് അവർതന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു. എന്തെല്ലാം പരാക്രമങ്ങളും, വികൃതികളും കാണിച്ചാലും, നാസി കുറവാളികൾക്കു രക്ഷപ്പെടാൻ യാതൊരു പറ്റിയുമില്ല.

ഇപ്രാവശ്യം ജർമ്മനി പാറം പരിക്കുകൾക്കു് ചെയ്യും. ലോകമേധാവിത്വം, വഴിയ്ക്കിയത, നോർഡിസിസം, ജ്യോതിരോധം, കോൺസെൻട്രേഷൻ ക്യാമ്പുകൾ, മരണശാലകൾ ഇങ്ങനെയുള്ള നിരവധി നിർഭയവും നീചമായ വ്യവസ്ഥകളും സ്ഥാപനങ്ങളും രൂപീകരിച്ചതു് ജർമ്മൻ നാസികളാണു്. ജർമ്മൻകാർ ചെയ്ത ഈ അപരാധം ചില്ലറയൊന്നുമല്ല. ജർമ്മൻകാർ യുദ്ധം അഭിലഷിച്ചു; യുദ്ധം വരിവായനമാണെന്നു പാടിപ്പുകഴ്ത്തി. ഇന്നവർക്കു് അതു് വേണ്ടോളം കിട്ടുന്നു; അവർ മൃഷ്ടാനം ഭുജിക്കട്ടെ. ഇതെല്ലാം അഭിലഷണീയമോ, ആദരണീയമോ അല്ല. പക്ഷേ ജർമ്മൻകാർക്കു് അതു് കിട്ടിയേ കഴിയൂ. അവർ യുദ്ധത്തിന്നു വേണ്ടി ശാഠ്യം പിടിച്ചു. ഫീൽഡ് മാർഷൽ മേൽഗോമറി പറഞ്ഞു മാതിരി, വേട്ട ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു, ഒരൊറ്റ മനുഷ്യചെന്നായയ്ക്കും ഇതിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാൻ സാധ്യമല്ല.

അവൾ

(മിസിസ് എം. ഗോവിന്ദൻ)

I

ജനകീയതാമെന്നുവെച്ചാൽ ജനങ്ങളുടെ ഭരണമാണു്. ഒരു രാഷ്ട്രം എത്രമേൽ ജനകീയമാണെന്നുള്ള നിണ്ണയിക്കൽ അതിന്റെ ഭരണകാർയ്ക്കുകളിൽ ജനങ്ങൾ എത്രയും പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ടു് എന്ന തോതു നോക്കിയാണു്. ഒരു യഥാർത്ഥ ജനകീയ സമുദായത്തിൽ ജനങ്ങളാണു് പരമാധികാരികൾ; ജനങ്ങൾ അവരുടെ ജീവിതരീതി നിണ്ണയിക്കുന്നു; അവർക്കു വേണ്ട നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നു. ജനകീയതാമെന്നാണു് എല്ലാ വിഭാഗക്കാരായ ജനതകൾക്കും സമരീതിയിലുള്ള രാഷ്ട്രീയവകാശങ്ങൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്. അല്ലാത്തപക്ഷം, ഏതൊരു വിഭാഗത്തിന്നാണോ കൂടുതൽ അധികാരവും അവകാശമുള്ളതു്. അവർ മറ്റുള്ളവരുടെ മേൽ തങ്ങളുടെ അധികാരവും അഭിപ്രായവും ചുമത്താൻ ശ്രമിക്കും. രാഷ്ട്രത്തിലെ ഭരണകാർയ്ക്കുകളിൽനിന്നു ഒരു രാജ്യത്തിലെ സ്ത്രീകൾ അകറ്റപ്പെടുന്നപക്ഷം, അവർക്കു പ്രാഥമികമായ പൌരവകാശങ്ങൾ നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം അവരുടെ ജനാധിപത്യസമ്പ്രദായം സാധ്യമല്ല. സ്ത്രീകൾ ലോകത്തിൽ ജനസംഖ്യയിൽ അല്പഭാഗമുണ്ടു്; ചില രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ താരതമ്യേന അവരാണ് എണ്ണത്തിൽ കൂടുതൽ. ഈ ഒരു ഗണനീയ വിഭാഗത്തെ പശ്ചാത്തലത്തിലേക്കു തള്ളിയാൽ, അതു് കീറെ അസംബന്ധവും, അനാശാസ്യവും അക്രമവുമാണു്.

പരിഷ്കൃത രാജ്യങ്ങളിൽകൂടി, പഴയ ആചാരങ്ങൾ, പഴയവർത്തികൾ, രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവുമായ കാരണങ്ങൾ ഇവയാൽ സ്ത്രീകളെ വീട്ടുന്നകത്തുതന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതിന്നു വിട്ടിരിക്കുന്നു. അമ്മയും ഭാര്യയുമായൊരാളാണു് അവർക്കു വിധിച്ചിട്ടുള്ള കൃത്യം. ജനകീയ രീതിയിൽ വളർന്നവരോളം ഇളയവരുടെ വരിപാലിച്ചുപോററിവയുന്നതിന്നുള്ള ഭാരം സ്ത്രീകളുടെതാണു്; എന്നാൽ അവർക്കുമാത്രം

ആ ജനകീയമായ രീതികളും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളും അറിയുന്നതിന്നും അനുഭവിക്കുന്നതിന്നും പാടില്ലതാണു്! “ എല്ലാവരും നികുതി കൊടുക്കണം ” എന്ന നിയമത്തിലെ “ എല്ലാവരും ” എന്ന പദത്തിൽ സ്ത്രീകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടു്. തങ്ങൾ ചെയ്ത കുറ്റത്തിന്നു് കാരണത്താലും ശിക്ഷാർഹരായെന്നുള്ള ക്രിമിനൽ നിയമാവലിയിലെ “ കാരണത്താലും ” എന്ന വാക്കിൽ സ്ത്രീകളും പെടുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ “ സൗജന്യനിയമം ” വോട്ടു് നടപ്പിൽ വരുത്തിയപ്പോൾ മാത്രം ആ “ സൗജന്യനിയമം ”യിൽനിന്നു സ്ത്രീകളെ അകറ്റിക്കളഞ്ഞു. ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾക്കും വോട്ടവകാശം സിദ്ധിച്ചുവെങ്കിലും, എല്ലാ തുറകളിലുമുള്ള സമത്വം അവർക്കു് കൈവന്നില്ല.

സ്വയം സംരക്ഷണമെന്നു കൊട്ടിച്ചോക്കിക്കപ്പെട്ടവരെന്നു തറവാട്ടു സമ്പ്രദായവും കാരണവരുടെ സോപ്താധിപത്യവും ആധുനിക ലോകത്തിൽനിന്നു മാഞ്ഞുപരികയാണു്. ഇന്നത്തെ ദശയിൽ തകർന്നു താറുമാറാവുന്ന ചില സമ്പ്രദായങ്ങളും വ്യവസ്ഥകളുമാണു് അവ. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഈ പരിവർത്തനം വളരെ നേരത്തെതന്നെ സംഭവിച്ചു. ഇന്നും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വളരെ പരിവർത്തനമായി—അഥവാ കഴിഞ്ഞ ഒരു സുവർണ്ണദശയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങളായി കരുതി വരുന്നതാണു് തറവാട്ടുകൾ. ആ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ മുറുട്ടു്—നാട്ടുവാഴ്ച രീതിയാണു്. രാജാവിന്റെ സോപ്താധിപത്യം, അതിൽനിന്നു തന്നെയാണു് കാരണവർക്കും അധികാരം ലഭിക്കുന്നതു്. അന്നത്തെ സാമൂഹ്യവ്യവസ്ഥയുടെ അവസാനത്തെ ഘടകങ്ങളാണു് ഇവ. ജനകീയ രീതിയുടെ പ്രചാരംകൊണ്ടു്, തറവാട്ടു ഭരണത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനമിളകി. എന്നാൽ, അതുകൊണ്ടു് സ്ത്രീകൾക്കുള്ള സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും കരഗതമായില്ല. അടിമയെപ്പോലെത്തന്നെ അപ്പോഴും അവർ ചവിട്ടടിയിൽ കിടന്നു. കാരണം അന്നും സാമൂഹിക രീതിയിൽ സ്വാതന്ത്ര്യം സൗജന്യനിയമമായിരുന്നില്ല. അസ്വാതന്ത്ര്യം ഏതെങ്കിലും ഒരു തുറയിലുണ്ടായാൽ, അതിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങളും നിഴലുകളും സാമൂഹികവ്യവസ്ഥയുടെ വിവിധവശങ്ങളിലും പ്രതിഫലിച്ചു കാണുന്നതാണു്.

എന്നാൽ സ്ത്രീകൾക്കു വേണ്ട സ്വാതന്ത്ര്യം എന്താണു്? ആ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്നും മനുഷ്യത്വമുഴുവനും ആവശ്യമുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യവും തമ്മിൽ വല്ല പൊരുതപാടുമുണ്ടോ? ഈ പശ്ചാത്തലനകൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകചിന്തമായിരിക്കാം. സ്ത്രീകളുടെ അടിമത്തം ഏതെങ്കിലും പുരുഷന്റെ വികൃതികൊണ്ടോ വിനോദശീലംകൊണ്ടോ സംഭവിച്ചതല്ല. അതിന്നു ചില മൌലിക കാരണങ്ങളുണ്ടു്—സാമ്പത്തികവും സാമൂഹ്യവുമായ കാരണങ്ങൾ. നാട്ടുവാഴ്ച സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഔട്ടെ പൊട്ടിത്തെറിച്ചപ്പോൾ സ്ത്രീക്കു് താരതമ്യേന കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവരുന്നതാണു് കാരണം? ആ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനങ്ങളായ സാമൂഹ്യനിയമങ്ങളും സാമൂഹ്യനിയമങ്ങളും തകർന്നുപോയി. അവയ്ക്കു ഏതൊരു സാമ്പത്തികരീതിയുടെ നിലനില്പിന്റെ വേലികളായിരുന്നുവോ, ആ രീതി പൊളിഞ്ഞുപോയപ്പോൾ പഴയ ആചാരരക്ഷാണങ്ങളും സാമൂഹ്യബന്ധങ്ങളും അനാവശ്യമായിവന്നു. സമുദായത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷം പേരെയും ഒരു വിധത്തിലെല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു വിധത്തിൽ, രാഷ്ട്രീയമായി സ്വാതന്ത്ര്യമാക്കിയ മുതലാളിത്തത്തിന്നു് സ്ത്രീയെ തനിച്ചു വിടാൻ സാധ്യമായില്ല. സൈനോന്തികമായ സമത്വവും സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്ത്രീകൾക്കു അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിന്നു അവർ നില്പു സ്ഥിതരായി. പാശ്ചാത്യരാഷ്ട്രങ്ങളിലെ സ്ത്രീ ഇതിന്റെ ഫലങ്ങൾ ഇന്നു സമുദായമായി ആസ്വദിച്ചുവരുന്നു.

ഇന്ത്യ ഇന്നു വളരെ പിന്നണിയിലാണു്. ഒന്നര നൂറ്റാണ്ടു മുൻപു് പിന്നണിയിലാണു്. വൈയധസായിക വിപ്ലവം ഇവിടെ ആരംഭിക്കുന്നേ ഉള്ളു്; ജനകീയരീതികളെപ്പറ്റിയുള്ള ബോധം ഇനിയും ജനങ്ങളിൽ വളർന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം എന്നൊക്കെ ആവേശകരമായി വാദിക്കുകയും അതിന്നുള്ള ചില കൊച്ചു സംഘങ്ങൾ രൂപീകരിച്ചതുകൊണ്ടു് സ്ത്രീക്കു അവർക്കു അവകാശങ്ങൾ ലഭിക്കുകയില്ല. സമുദായത്തിന്റെ പൊതുവേയുള്ള വികാസവും പുരോഗമനവുമായും അതിന്നുള്ള മാർഗ്ഗം. അതുകൊണ്ടുമാത്രമേ സ്ത്രീക്കു പുരോഗതിയുണ്ടായിട്ടുള്ളു്.

ആഴ്ചക്കുറിപ്പുകൾ

സംഖ്യപക്ഷ സാമൂഹികസേനയാർ
വളയപ്പെട്ട ജപ്പാൻ

കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചയിൽ പാസഫിക് രംഗത്തിൽ സഖ്യസേനകൾ ചെയ്ത സമര കൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റി ടോക്കിയോയിൽനിന്നു പ്രസാവനകൾ കേട്ടിരുന്നു. സഖ്യസേനകൾ അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുന്ന പ്രസാവനകളിൽ, അതിനെതിരായി ജപ്പാനെ പ്രസംഗിക്കുക മാത്രമേ സാധിച്ചുള്ളൂ! റിക്യൂ, ദ്വീപ് സമൂഹത്തിലെ ഏറ്റവും വലുതായ കക്കുനാവ ദ്വീപിൽ സഖ്യസേനകൾ ഇറങ്ങി. ഫോർമോസയ്ക്കും ജപ്പാനും നടുവിൽക്കിടക്കുന്ന ഒരു ദ്വീപാണ് കക്കുനാവ. ഇവിടെനിന്നു ജപ്പാനിലേക്കു 325 നാഴികയോളമുള്ളൂ. ജപ്പാൻ ഇന്നു വളയപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞു. വടക്ക് അമേരിക്കൻ സേനകൾക്കും അല്യൂട്ടിൻ ദ്വീപിൽനിന്നു കിഴക്ക് ദ്വീപുകളെ ആക്രമിക്കാം; ഇവയെല്ലാം സൈന്യത്തിലും നിന്ന് അവർക്കു ദുഷ്കരമായൊരു പ്രതിരോധം നൽകിയിരിക്കുന്നു. റിക്യൂയിൽനിന്നു കൈമാറ്റത്തിന് വശങ്ങളേയും അവർക്കു ആക്രമിക്കാം. അങ്ങിനെ ജപ്പാൻ തന്റെ വിദേശ സാമ്രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് അകന്ന് കറന്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സഖ്യപക്ഷ സേനകൾ നീക്കം ചെയ്ത ദ്വീപുകളിലേക്കു അടുത്തു വരികയും ചെയ്യുന്നു. കാരണമെന്നാണായി പാസഫിക് ദ്വീപുകളിലുള്ള പടയിറക്കം മേന്മയായി സഖ്യസേനകൾക്കു ഇങ്ങിനെ ജപ്പാനെ ചുറ്റുവാൻ സാധിച്ചതു ഒരു അതിശയകരമായ സമര തന്ത്രമാണ്.

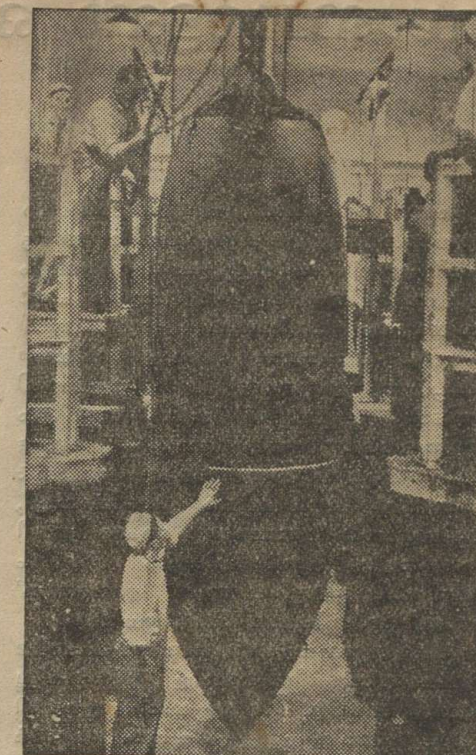
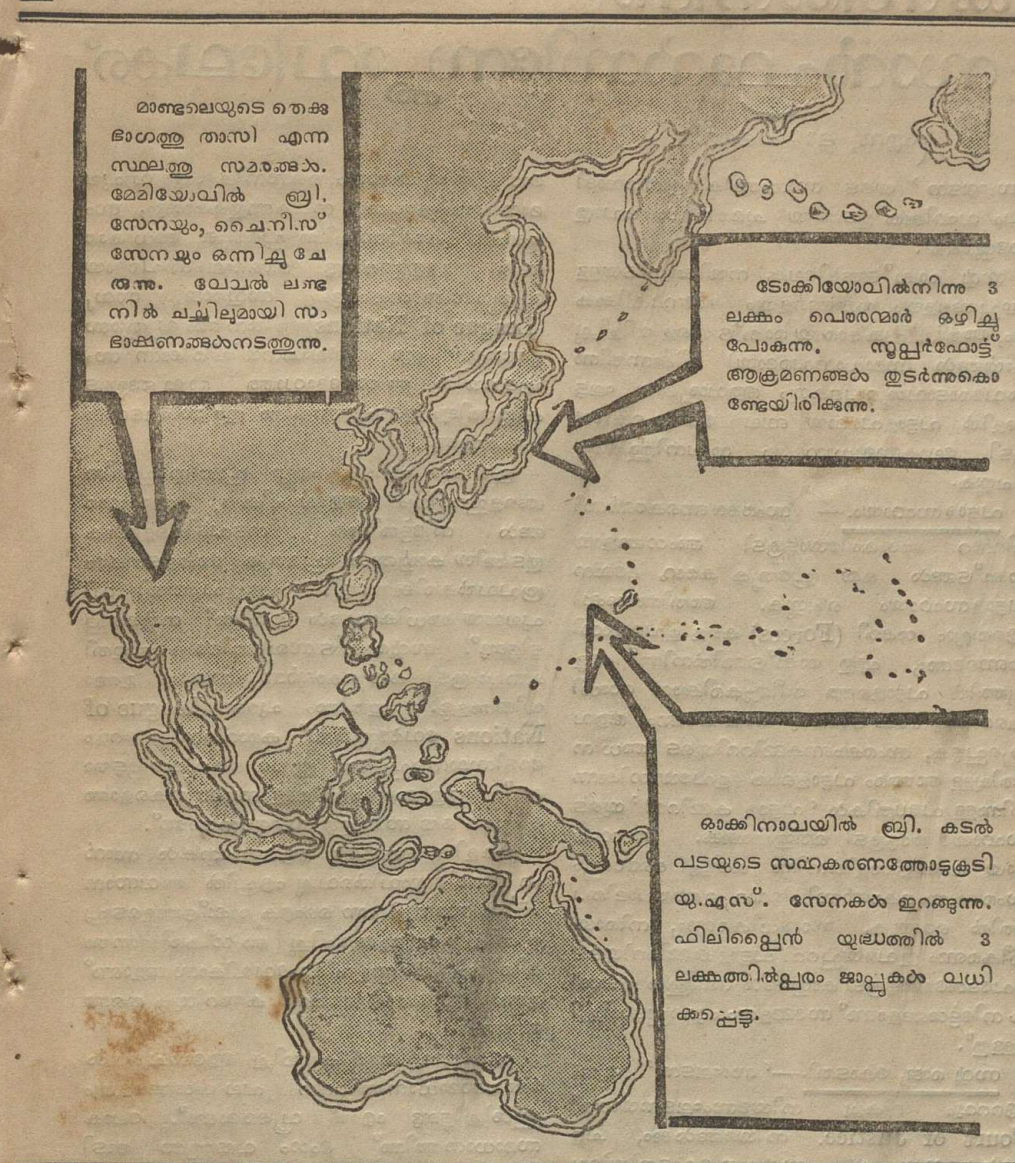
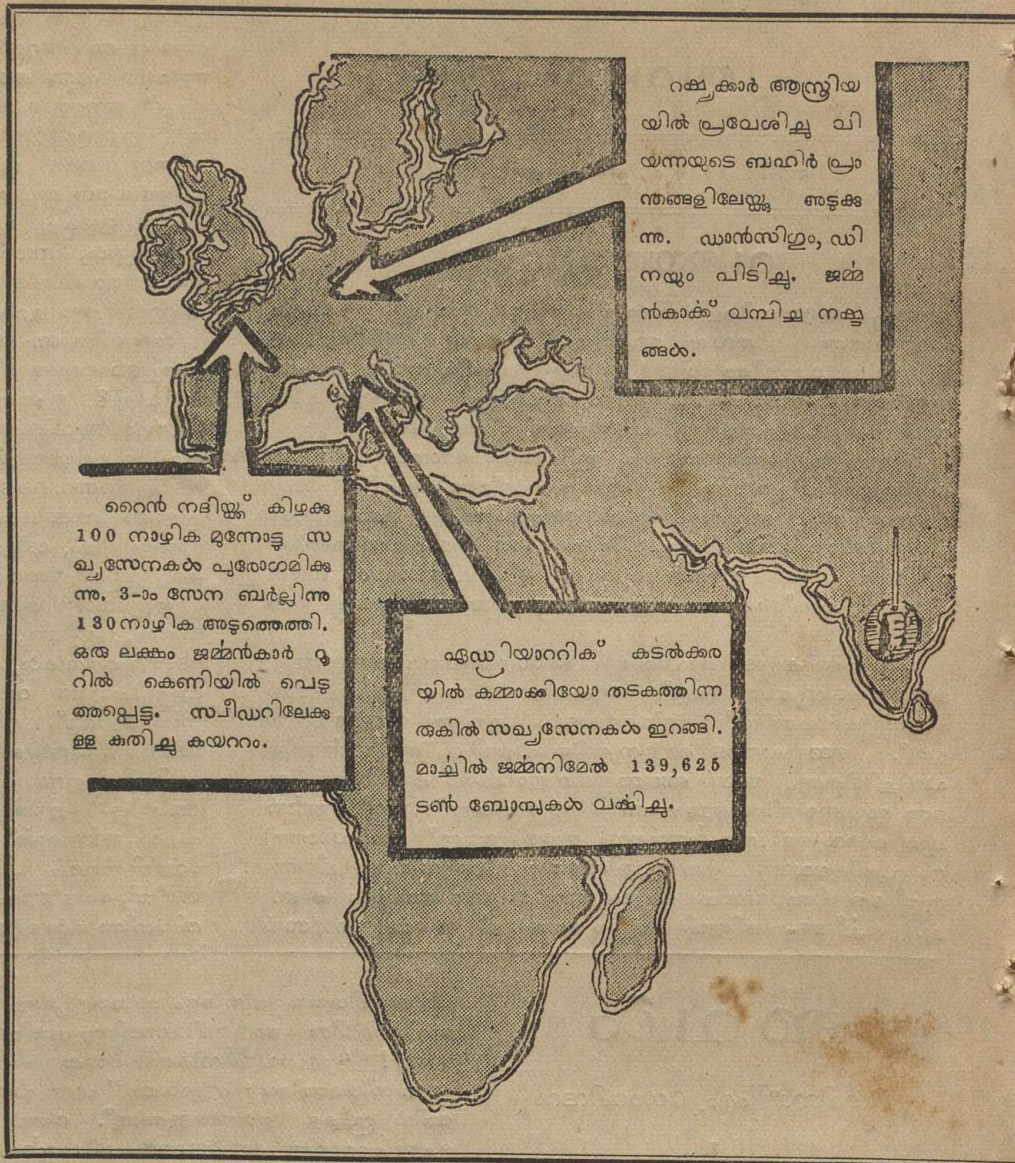
ഒക്കിനാവയിലെ പടയിറക്കം

ഒക്കിനാവ വളരെ ചെറിയ ഒരു ദ്വീപല്ല, 70 നാഴിക നീളമുണ്ടുണ്ട്. കിഴക്കൻ കടൽ, നഗാസ്സി, ക്യൂഷു, ഷാങ്ഹൈ ഇവയ്ക്കു മദ്ധ്യത്തിൽ ത്രികോണാകൃതിയിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒരു ദ്വീപാണിത്. ഷാങ്ഹായിലേക്കു ഇവിടെനിന്നു 450 നാഴിക ദൂരമുള്ളൂ. സഖ്യശക്തികളുടെ വിമാനങ്ങൾക്കു ഒരു ഇരയും കൂടിയായി. സഖ്യപക്ഷത്തിലെ സമരതന്ത്രങ്ങൾക്കു ഒരു വമ്പിച്ച നേട്ടമാണ് ഒക്കിനാവയിൽ നേടുന്നത്.

തകരുന്ന ജപ്പാൻ, ഹാസിസത്തി
ന്റെ കട്ടപ്പിടിക്കൽ.

ജപ്പാനിലെപ്പോലെയെന്നെ ജപ്പാനിലും ഹാസിസം അതിന്റെ എല്ലാ “വിശ്വരൂപ” ങ്ങളും എടുക്കുന്നുണ്ട്. മാർച്ച് 29-ാംനു ടോക്കിയോയിൽനിന്നു ഈ പ്രസാവന പുറപ്പെടുവിച്ചു “കൊറിയ, ജപ്പാൻ, ഫോർമോസ, മന്ത്വുറിയ എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിവസിക്കുന്ന 17 വയസ്സിലധികം ചെന്ന യുവാക്കൾ, ഈ ഗൌരവതരമായ പരിശുദ്ധീകരണ പരിഗണിച്ചു, സൈനികസേവനത്തിന്നു സന്നദ്ധമാകണമെന്നു്” സൈനികപരമായ ഒരു കക്ഷിയുടെ ആവിഷ്കാരത്തിനുള്ള ലക്ഷണങ്ങളും ദൃശ്യമായിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിനെല്ലാം പിന്നിൽ കൂടിക്കുന്ന രാമസ്വം, ജപ്പാനിലെ സ്ഥിതിഗതികൾ അന്വർത്ഥം വെക്കുന്ന എന്നതാണ്. ജപ്പാൻ വിമാനശക്തി വളരെ ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നു. സൈന്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാനാഭയങ്ങളിലൂടെ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. വിനിസ്റ്റർ പ്രഭു പ്രസാവിച്ച രാസീരി “14,000 ഭടന്മാർ മാത്രം ദ്വീപുകളിലും, 50,000 പേർ കറോളിനിലും, 30,000 പേർ പാലൂവിലും അകറ്റപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. ന്യൂഗിനിയയിലും, സോളമണിലും ഉള്ള 120,000 ജപ്പാൻ ഭടന്മാരെ വെടിപ്പാക്കുന്നതിന്നു ആന്ത്യോശ്വകാര്യം ശ്രമിച്ചുവരുന്നു. ജപ്പാൻകാരുടെ സമരതന്ത്രം മുഴുവനും അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടതിയിരുന്നതു് അവരുടെ കടൽ സൈന്യം

ലോകമഹായുദ്ധം ഇങ്ങിനെ കാണുക

10 ടൺ ഹനുമുള്ള ഒരു ബ്രിട്ടീഷ് ബോമ്പ്.

സത്യമുദാകൾ പോയി—ധർമ്മമെയും ദൂരത്തിലായി
തട്ടിപ്പറിയും കളവും—നേണപൊട്ടിക്കും നാട്ടിലേവം, വലിച്ചുവന്നു നിറഞ്ഞു—മർത്യർ വല്ലിയമ്പോടും നിറഞ്ഞു സമയമാറ്റം നൃചിച്ചു—ലോകം യുദ്ധക്കളമായ് ചമച്ചു!!
സങ്കടരംഗം നമുക്കു—കാണാം ബങ്കാളിലേക്കെന്നു നോക്കൂ!

കുമാരക്കുടുംപെയിലേറും—എത്ര കോമളപ്പൂക്കൾ ഞെട്ടറും!
പൈതങ്ങളെ പിരിഞ്ഞോടി—ചില മന്ത്രിമാർക്കു കൂടി. പ്രേതസിമാരെ വെടിഞ്ഞു—കററ പോയി യുവാക്കൾ, ഹാ, പഞ്ഞം!!
വിഷുകിടങ്ങളെ വിററും—ജനസഞ്ചയം പഞ്ചമകറി.
ആ രംഗമോരോന്നു മോർക്കൂ!—കററ തോരാത്ത കണ്ണന്മാർ വാർക്കൂ!!

പോയതുപോകട്ടെ മേലിൽ—നമ്മൾ പോകണം മുന്നോട്ടു ചേലിൽ, ജീവിതത്തിൻ ചക്രവാളം—പുതുതാവണം, താമസം മേളം.
മർത്യമേന്മയെല്ലാം—മന്നിൽ സുസ്ഥിരമായ് തിങ്ങിവിടും, മോഹനമാം സമുദായം—നമുക്കു ഹൃദയത്തിന്റെ നയം!
പോരിൽ ചൊരിഞ്ഞു് ചോര—വെറും നാണയത്തുടനായ് പോര, നവ്യതത്തിന്നിവിടുന്നിൽ—അവ-ഭവ്യനക്ഷത്രമൊഴെത്തിൽ വ്യക്തമാകിപ്പിന്നു ചെയ്യും—ഏതു ധൃതമുദാകളായ്!!
ഹാസിസത്തിന്നെഴും ഭണ്ഡം—നാളെ ഭാഗ്യം ഭാവിതൻ വേർമേ.
നാളത്തെ നവ്യരും ലോകം—രചിച്ചാളെന്നൊരാളുമാകാൻ വീണ്ടും തുടരുക യുദ്ധം—അതി-ബന്ധു പ്രസ്താപങ്ങൾ!

അവർ വരാനായി

(വി. കെ. കുടന്തനാട്ട്)

അവർ വരാനായി, നമ്മുടെ യോദ്ധാക്കൾ, നവനവങ്ങളാ മാരാധായകർ അടവി, യാഴി, യാകാര, മെവിടെയും അടർത്തി മരിച്ചു ജയിച്ചവർ. അവർ വരാനായി നാടിനകമെമ്പാടും വളരെയേറെ കേതു പിടിച്ചു. അടർക്കുതിയ്ക്കുവാനും മുദിതരായ് വരികയാണവർ വിശ്രമിച്ചിട്ടുവാൻ, അവനിതങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെയൊക്കെയും മെലിയിച്ചു കഴിഞ്ഞവർ, വിമല ശാന്തിതൻ വിഗ്രഹം വിശ്വത്തിൽ, ശ്രമമിയന്ന പ്രതിഷ്ഠിച്ച കൂട്ടുകൾ, അഭിനവമാം സമുദായ രീതി-നടി പട്ടത്തു പടവെട്ടി നിന്നവർ അവർ വരാനായി, താമസമില്ലിനി, വിജയവേള പൂർത്തേ നേരമായ്.

യിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരുന്നു. 50 ഡിസ്ട്രിക്റ്റുകൾ, 26 ആസ്സത്രികളും രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.

പെരുത്തരുടെ തുക!

ബ്രിട്ടനിയിലെ യുദ്ധകാലചെലവും 28,000,000,000 പവനാണ്. അതു ഉറപ്പുകയായി നോക്കൂ! അപ്പോഴെ അതിന്റെ മുഴുവനും ശുഭതപം മനസ്സിലാവുകയുള്ളൂ. ഒരു വെറുത്ത സഖ്യയാണു് ഇതെന്നു മാത്രമേ തല്ക്കാലം ഞങ്ങൾ പറയുന്നുള്ളൂ.

ചിന്താ സരണി

(കെ. എ. കിട്ടണി.)

ലോകമെ, നിന്നെ ഞാനോർത്തു—കററ ശോകത്താൽ കണ്ണന്മാർ വാഴ്ത്തു, തുളച്ചു തുളച്ചു പ്രകൃതി—നോക്കി കളളിയവർതൻ വികൃതി.

പട്ടിണികൊണ്ടു് വലഞ്ഞു—കൊച്ചു കുട്ടികൾ പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു.

എല്ലാം തൊലിയുമ്പൊഴെ—ചോരയെല്ലാം കുടിച്ചു വല്ലാതെ മർത്യരെ ഞെക്കിക്കൊന്നു—കളി-ശ്രുതിൽ ഭാരിപ്പും ലയിച്ചു.

വേലയെടുക്കാൻ നിയമം—എന്നാൽ വേതനം കിട്ടാൻ വിചാരം.

പട്ടിണി തന്റെ വലയിൽ—പെട്ടു നട്ടംതിരിയും വഴിയിൽ ഇല്ല സഹായമൊരപ്പം—ഇതു വല്ലാത്ത ലോകസങ്കല്പം!

സാധുക്കൾ വേലയെടുക്കാൻ—പണം സംഭരിച്ചിടാൻ പ്രളകൾ!!

ഇല്ല ജഗത്തിൽ സമത്വം—മർത്യരെല്ലാംകൂടിയ്ക്കി നിയതി അന്ധകാരത്തിൽ ലയിച്ചു—സാധ-മെന്തെന്നില്ലാതെ പക്ഷി, പാതകം പാതിൽ നിറഞ്ഞു—നീതി-പാതകമെല്ലാമടഞ്ഞു

സൗഖ്യങ്ങളെല്ലാം നേർന്നും—നല്ല വിദ്യാഭ്യാസം പൂർണ്ണവും, മേഖലകളെല്ലാം വർഗ്ഗം—എന്നാൽ പാവങ്ങൾക്കിന്നിവാൻ ഒഴ്കും!

കീറത്തുണിത്തുളുമ്പേ—നാണം, കാണാത്ത മട്ടിൽ മറച്ചു കാളമുദാമായി—വണി-ക്കുളകൾ പോവുകയായി!!

രോഗാതുരന്മാർ കിടന്നു—ഭീന-രോഗം ഹാ! മുഴക്കുന്നു!

എങ്കിലും ജീവകാരുണ്യം—ഭൂവി-ലക്ഷിക്കാത്ത ലാലണും വിത്തുപുളകളെപ്പോലെ—സാധു-മർത്യം മട്ടുനാലകി, യൌവനത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ—മർത്യ-ജീവിതത്തിൻ മധ്യരേഖാ സാക്ഷാത്കാരം നിനക്കു—കുടും! വിത്തുപുളകൾ കുടിച്ചു!!

ലോകമെ, നിന്റെ വികൃതി—സു-പാകത്തിലാക്കി നിയതി അന്ധകാരത്തിൽ ലയിച്ചു—സാധ-മെന്തെന്നില്ലാതെ പക്ഷി, പാതകം പാതിൽ നിറഞ്ഞു—നീതി-പാതകമെല്ലാമടഞ്ഞു

ഡംബാർട്ടൺ ഓക്സിൾനിന്നു സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിലേക്ക്

(എൻ. ഓഗോദരൻ)

രണ്ടു കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പു യുദ്ധത്തിന്റെ നില സംബുക്ഷ്കൾക്കുശ്രദ്ധയായി വന്നതോടു കൂടി എല്ലാ രാഷ്ട്രീയ ചിന്തകന്മാരുടെയും പ്രധാന ചിന്താവിഷയം യുദ്ധാനന്തര പുനഃനിർമ്മാണവും ഭാവിഭോകസമാധാനവും ആയിരിക്കുന്നു. തൽഫലമായി നിരവധി അഖിലഭോകപ്രധാനമുള്ള സമ്മേളനങ്ങൾ ചേരുന്നതിനിടയായി; ഒട്ടേറെ അഭിപ്രായഗതികൾ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുവന്നു. ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ചില അഭിപ്രായങ്ങളാണ് കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബർ മാസത്തിൽ ഡംബാർട്ടൺ ഓക്സിൽവെച്ച്, ബ്രിട്ടൻ, റഷ്യ, അമേരിക്ക, ചൈന എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രതിനിധികളുടെ സമ്മേളനം പ്രഖ്യാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. അവ എന്താണെന്ന് നമുക്ക് സംക്ഷിപ്തമായി പരിശോധിക്കുക.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ നാലു രാഷ്ട്രങ്ങൾ സമ്മേളനത്തിന്റെ തീരുമാനങ്ങളെ അംഗീകരിച്ചു വെന്നതെന്നല്ല, ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ തീക്ഷ്ണ പ്രതിനിധ്യമുള്ള ഒരു സമ്മേളനത്തിൽ ആ തീരുമാനങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുമെന്നും, ആവശ്യമായ മാറ്റങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുമെന്നും തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. സമ്മേളനത്തിലെ ആലോചനകൾ പ്രധാനമായി താഴെ പറയുന്ന സംഗതികളിലേക്കു ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഭാവിയുദ്ധത്തെ പരിപൂർണ്ണമായും ഉന്മൂലനം ചെയ്യു സമാധാനപരമായ ഒരു സർവ്വദേശീയ അന്തരീക്ഷം സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്നു ആവശ്യമായ നടപടികൾ എടുക്കുക, വേണ്ടിവരുന്നവർ സംഘടിതമായ ബലപ്രയോഗംകൊണ്ടുകൂടി ഭോകസമാധാനത്തെ സുരക്ഷിതമാക്കുക.

സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ കഴപ്പങ്ങളെ ഒരു സാർവ്വദേശീയമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ പരിഹരിച്ചു, മനുഷ്യന്റെ മൗലികമായ അവകാശങ്ങളെയും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും മാനിക്കുക. ഈ ഉദ്ദേശ്യസാദ്ധ്യതയ്ക്കു എന്തെല്ലാം ഉപാധികൾ വേണ്ടിവരുമെന്നു സമ്മേളനം ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും കാരോ വോട്ടവകാശത്തോടുകൂടിയ ഒരു പൊതുസഭ (General Assembly) യും; അമേരിക്ക, ബ്രിട്ടൻ, റഷ്യ, ഫ്രാൻസ്, ചൈന എന്നീ രാഷ്ട്രങ്ങൾ സ്ഥിര പ്രതിനിധ്യത്തോടും, ബാക്കി ആറു രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു രണ്ടു കൊല്ലത്തേക്കു മാത്രം നിലനില്ക്കുന്ന പ്രതിനിധ്യത്തോടുകൂടിയ ഉപായ ആകെ 11 രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രതിനിധ്യമുള്ള ഒരു സംരക്ഷണ (Security Council) കൗൺസിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. ഇതിന്നു പുറമെ ഒരു സർവ്വരാഷ്ട്രീയനിന്ദാപരമായ കോടതിയും ഉണ്ടായിരിക്കും. പ്രാപ്തമായ അംഗങ്ങളുള്ള ഒരു സിക്രട്ടറിയറും; അതിന്നു ഒരു ജനറൽ സിക്രട്ടറി; മുമ്പു കൊല്ലം കൂടുമ്പോൾ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന 18 രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രതിനിധ്യമുള്ള ഒരു സാമൂഹ്യ-സാമ്പത്തിക കമ്മിറ്റി; സ്ഥിരം പ്രതിനിധ്യമുള്ള ആറു രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഒരു പട്ടാള കമ്മിറ്റി (ഇതിൽ മറ്റുള്ളവക്കും പക്ഷ ചേരുന്നതിന്നു വ്യവസ്ഥയുണ്ട്) ഇതെല്ലാമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് ഡംബാർട്ടൺ സമ്മേളനം ആലോചിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ട്.

എല്ലാ സമാധാനപ്രിയരായ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും ഈ ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന സർവ്വരാഷ്ട്ര സംഘത്തിൽ അംഗങ്ങളാവാം. അംഗങ്ങളാവാത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളെ സംരക്ഷണ കൗൺസിലിന്റെ ശുപാർശയിന്മേൽ പൊതു സഭയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കാം.

ചുമതലകൾ.—പൊതുനന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ച സാമൂഹ്യവും സാമ്പത്തികവുമായ കാര്യങ്ങളെ പഠിക്കുകയും, വിഷമങ്ങൾക്കു ന്യായവും സമാധാനപരവുമായ പരിഹാരമാർഗ്ഗങ്ങൾ ശുപാർശ ചെയ്യുക, സ്ഥിരം അംഗങ്ങളല്ലാത്തവരെ 'സംരക്ഷണ കൗൺസിലിലേ' ക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുക,

'സംഘടന' യുടെ സാമ്പത്തിക ഉത്തരവാദിത്വം വഹിക്കുക തുടങ്ങിയ ചുമതലകൾ പൊതു സഭയ്ക്കാണ്.

സർവ്വ രാഷ്ട്രങ്ങളിലേക്കു നയിക്കാനിടയുള്ള കഴപ്പങ്ങളെയും, തർക്കങ്ങളെയും അന്വേഷിക്കുകയും, അതിൽ പങ്കുകാരായ രാഷ്ട്രങ്ങളെ വിളിച്ചു കാര്യങ്ങൾ സമാധാനപരമായി തീർക്കുന്നതിന്നു അവിശ്വാസ്യപ്പെടുകയും ആവശ്യമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ പട്ടാളപരമായ ബലപ്രയോഗംകൊണ്ടുകൂടി ഭോകസമാധാനത്തെ നിലനിർത്തുകയും ചെയ്യുക.

പട്ടാളസഹായം.— സംരക്ഷണകൗൺസിലിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി അംഗങ്ങളായ രാഷ്ട്രങ്ങൾ ഒരു പ്രത്യേക കരാറു മുഖേന പട്ടാളസഹായം ചെയ്യുക. അതിന്നുശേഷം ഏതെല്ലാം ശക്തി (Forces) കളെ ഉപയോഗിക്കണമെന്നും, ഏതു രാഷ്ട്രത്തിൽനിന്നു എളുപ്പത്തിൽ പട്ടാളത്തെ സീജ്ജ്ക്കരിക്കാൻ സാധിക്കുമോ ആ രാഷ്ട്രത്തോടു സഹകരണം ആവശ്യപ്പെടുക, സംരക്ഷണകമ്മിറ്റിയുടെ അധീനത്തിലുള്ള അത്തരം പട്ടാളത്തെ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികൾ 'പട്ടാള കമ്മിറ്റി'യുടെ സഹായത്തോടുകൂടി തെയ്യറാക്കുക. അംഗങ്ങളായ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിച്ച സൈന്യം സംരക്ഷണ കൗൺസിലിന്റെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽ വെയ്ക്കുക. സാധ്യതകരെന്നും, നിരായുധികരെന്നും ഇവയെപ്പറ്റി പട്ടാളകമ്മിറ്റിയുടെ ഉപദേശത്തോടുകൂടി കാര്യങ്ങൾ നടത്തുക തുടങ്ങിയ നിർദ്ദേശങ്ങളാണ് സമ്മേളനം പുറപ്പെടുവിച്ചിട്ടുള്ളത്.

സർവ്വ രാജ്യ കോടതി.— 'സംഘടന' യുടെ ഏറ്റവും മികച്ച നിയമസംഘടനയാണ് Court of Justice. നിയമങ്ങൾക്കും, ചട്ടങ്ങൾക്കുമനുസരിച്ച സർവ്വരാജ്യകോടതിയിലെ കയച്ച തർക്കങ്ങളിന്മേൽ അതു വിധികല്പിക്കുന്നതായിരിക്കും. ഇതിന്നു പുറമെ സംരക്ഷണ കൗൺസിലിന്റെ അപേക്ഷയനുസരിച്ച മറ്റു തരത്തിലുള്ള തർക്കങ്ങളെപ്പറ്റിയും ഉപദേശിക്കുന്നതിന്നു സർവ്വരാജ്യ കോടതിക്കധികാരമുണ്ട്.

സാമൂഹ്യ, സാമ്പത്തിക കൗൺസിൽ.—പൊതു സഭയുടെ അധികാരത്തിനു കീഴിൽ ഈ ഘടകത്തിന്നു താഴെ പറയുന്ന ഉത്തരവാദിത്വങ്ങളുണ്ട്. സാർവ്വലോകീകസാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക വിഷമങ്ങൾക്കു പരിഹാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുക, മനുഷ്യ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും അവകാശത്തെയും മാനിക്കുക, ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഭക്ഷണം, കൃഷി തുടങ്ങിയ വിഭാഗങ്ങൾ, സർവ്വരാജ്യ ഔഷധിവാളി സംഘം, ബാങ്ക്, പുനഃനിർമ്മാണം, വിദ്യാഭ്യാസം, ആരോഗ്യം, സംസ്കാരിക സഹകരണം തുടങ്ങിയ വിഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രത്യേക ഉത്തരവാദിത്വം ഈ കൗൺസിലിന്നാണ്.

ബ്രിട്ടൻ, റഷ്യ, അമേരിക്ക, ഫ്രാൻസ് ചൈന എന്നീ രാഷ്ട്രങ്ങൾ Security Council ൽ സ്ഥിരം പ്രതിനിധ്യം കൊടുക്കാൻ, അവ പ്രാപ്തകൊണ്ടും ഉപകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടും മികച്ച രാഷ്ട്രങ്ങളാണെന്നാണ് സമ്മേളനം കാരണം പറയുന്നത്. എന്നാൽ അതേ അവസരത്തിൽ മറ്റു രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ഉള്ളടിഞ്ഞ സഹായത്തെ സമ്മേളനം പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൊതുസഭയിൽ എല്ലാ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കും തുല്യ പ്രാതിനിധ്യമുള്ളതുകൊണ്ടും, സംരക്ഷണ കൗൺസിലിലേക്കു ആറു അസ്ഥിരം സ്ഥാനങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടും, കോട്ട് ഓഫ് ജസ്റ്റീസിലേക്കുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾക്കൊണ്ടും എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളിലും, നടപടികളിലും ചെറു രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു പങ്കുണ്ടെന്നു സമ്മേളനം സമാധാനിക്കുന്നു.

ലീഗ് ഓഫ് നേഷൻസിൽനിന്നുള്ള വ്യത്യാസം.—ഈ പുതിയ സംഘടനക്കു സാമ്പത്തിക

മായും, സാമൂഹ്യമായും, സൈനികമായും വിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ നൽകുന്നതുകൊണ്ടും, സംരക്ഷണ കൗൺസിലിന്നു പ്രത്യേക അധികാരങ്ങൾ ഉള്ളതുകൊണ്ടു ഭരണഘടനാപരമായ വ്യത്യാസങ്ങൾകൊണ്ടും സർവ്വരാജ്യ സഖ്യ (League of Nations) ത്തിൽനിന്നും വ്യത്യാസമുണ്ടാകും. ഈ ആലോചനയിലിരിക്കുന്ന സംഘടനയിൽ അംഗങ്ങളാവാത്ത രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും ഇടപെടുന്നതിന്നു ഈ സംഘടനക്കധികാരമുണ്ട്.

ഇതിന്നും പുറമെ, എല്ലാ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിയും ആലോചിക്കുക, പരിഹാരങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുക, നടപടികളെടുക്കുക തുടങ്ങിയ കാര്യങ്ങൾ പ്രത്യേക സംഘടനകൾ രൂപവൽക്കരിക്കുന്നുണ്ട്. പട്ടാളപരമായി വിപുലമായ അധികാരങ്ങൾ ഇതിന്നു നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സർവ്വരാഷ്ട്ര സഖ്യത്തിന്നു കളെ ഇതിന്നുശേഷം ഒരു കൗൺസിൽമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നള്ളൂ. ഇതിന്നും പുറമെ League of Nations വേൾഡ്സ് കൗൺസിലിനെയും മറ്റും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി രൂപവൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇതു അത്തരത്തിലുള്ള ബാല്യതകളൊന്നുമില്ലാത്ത ഒരു സ്വതന്ത്ര സംഘടനയാണ്.

മുകളിൽ കൊടുത്ത ആലോചനകൾ സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിൽവെച്ചു ഏപ്രിൽ അവസാനത്തിൽ സമ്മേളിക്കുന്ന ഐക്യരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികൾ ആലോചിച്ച അംഗീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും. എന്തെല്ലാം സംഭവവികാസങ്ങളാണ് ഉണ്ടാവാൻ പോകുന്നതെന്നു കണ്ടറിയുക തന്നെ വേണം.

ഏതായാലും മേൽ കാണിച്ച ആലോചനകൾ ഭോകസമാധാനത്തിന്റെ പല വശങ്ങളെയും സ്പർശിച്ചിട്ടുണ്ടു എന്ന് വ്യക്തമാണ്. ഭോകസമാധാനത്തിന്നു ഭംഗം വരുത്തുന്ന അടിസ്ഥാന കാരണങ്ങളെ സ്പർശിക്കാത്ത യാതൊരു ആലോചനയും, തീരുമാനങ്ങളും ഭാവിഭോകത്തെ സമാധാനത്തിലേക്കു നയിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നു തീർച്ചയാണ്. ഭാവിഭോകത്തിന്റെ സമാധാനം സാമൂഹ്യയെ ആശ്രയിച്ചാണ് നിലകൊള്ളുന്നത്. സമൃദ്ധമായ ഒരു ഭോകത്തെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിന്നു ഉപയുക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഇതിൽ ഇല്ലെന്നില്ല.

നിലവിലുള്ള സാമൂഹ്യസാമ്പത്തിക അടിസ്ഥാനമാണു ഭോകസമാധാനത്തെ അലക്ഷോലപ്പെടുത്തുന്നതെന്ന കാര്യത്തിൽ ആർക്കും വലിയ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുണ്ടാവാൻ വഴിയില്ല. ആ നിലക്കു ഇന്നത്തെ പശ്ചാതി ജിണ്ണിച്ച അടിസ്ഥാനത്തെ പുതുക്കി പണിയുന്നതിന്നു പകരം ഇതേ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ചില പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തുന്നതുകൊണ്ടു പ്രയോജനമില്ല. ഉദാഹരണമായി നമുക്കു ഈ സമ്മേളനത്തെത്തന്നെ എടുക്കാം. നിലവിലുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളിൽനിന്നാണ് സമ്മേളന പ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നത്. നിലവിലുള്ള രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഒരു ഭീമഭാഗവും മൗലികമായ യാതൊരു മാറ്റത്തിന്നും സ്വയം തയ്യാറല്ലതെന്നു.

ഇതു മനസ്സിൽവെച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഐക്യരാഷ്ട്ര നേതാക്കന്മാർ എന്തൊരു തീരുമാനങ്ങൾ വരുത്തുന്നതും, ഒന്നാമതായി ജനാധിപത്യപരമായ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ, ബഹുഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു സമൃദ്ധിയുണ്ടാകുന്ന അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ നവീനരാഷ്ട്രങ്ങളെ കെട്ടിപ്പടുക്കണം. അത്തരം രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളടങ്ങിയ ഒരു സർവ്വരാജ്യ സംഘടന സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും വേണം. എന്നാൽ മാത്രമേ ഐക്യരാഷ്ട്ര നേതാക്കന്മാർ ആത്മാർത്ഥമായും ഭോകസമാധാനത്തെ കാംക്ഷിക്കുന്നുവെന്നു ഭോകത്തിന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുകയുള്ളൂ. അതായിരിക്കട്ടെ സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ സമ്മേളനത്തിന്റെ പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ തീരുമാനം.

മദ്രാസി ഭടൻ

ഒരു വിഭജനയോദ്ധാവാണ്.

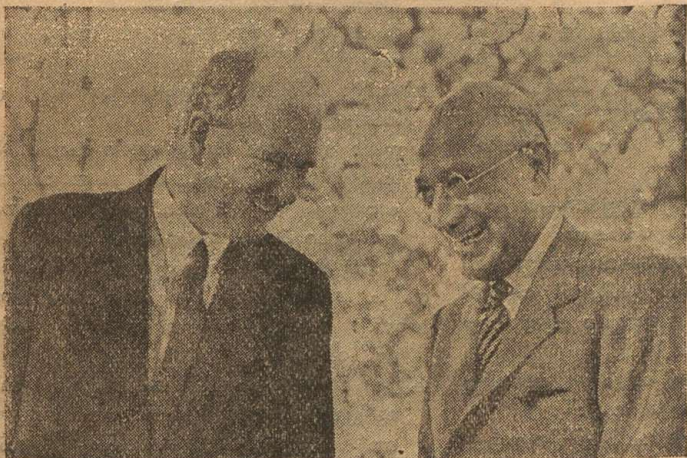
ഈയിടെ റിക്രൂട്ടിങ്ങ് ഓഫീസിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും ഘടകങ്ങളുടെയും പരേഡിൽ ചെയ്യ ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ് ഇങ്ങനെ പ്രസംഗിച്ചു:

“ഇന്ത്യൻ സേനയിലെ എല്ലാ ഘടകങ്ങളിലും ഒരു ഭീമമായ തുക മദ്രാസികളുണ്ട്. ഇവിടെ മാത്രമല്ല ബർമ്മഗതരിച്ചുള്ള എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും അവർ വിശിഷ്ടസേവനങ്ങൾ ചെയ്യുവരുന്നതെന്നു എനിക്കറിയാം. ചില പ്രത്യേക പരിതസ്ഥിതികൾ ഹേതുവായിട്ട്, മദ്രാസി

കളെ സാപ്ലൈസ് ആൻറ് മൈനേഴ്സിലേക്കു ഏകീകരിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ മറ്റു വിഭാഗങ്ങളിലും അവരെ ചേർത്തുവരുന്നു; സൈനികാധിപത്യങ്ങൾക്കു അവരുടെ പ്രവൃത്തി നിപുണതയിൽ സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. യുദ്ധം വേഗത്തിൽ അവസാനിക്കുകയും നിങ്ങൾ താമസിയാതെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിപ്പോവുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളുടെ ഗ്രാമത്തിൽ നിന്നു വിട്ടു പല പുതിയ നഗരങ്ങളും രാജ്യങ്ങളും സന്ദർശിക്കുകയും, ആ പരിചയം മൂലം മടങ്ങിവന്നാൽ ഭാവിയിൽ നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്തേയും ശോഭനമായ രീതിയിൽ സൂക്ഷിക്കുന്നതിന്നു സാധ്യമാവുകയും ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.”

മിസ്റ്റർ റൂസ് വെൽട്ട്.

മദ്രാസ് ഗവണ്മെന്റ്, സർ എസ്. ഇ. രങ്കനാഥൻ.

മദ്രാസികൾക്ക് യാത്രികവും സാങ്കേതികവുമായ പ്രവൃത്തികളിൽ പ്രത്യേക വിഭജനമുണ്ട്. ചിത്രത്തിൽ റിക്രൂട്ടുകൾ റേഡിയോ ടെലഗ്രാഫി പഠിക്കുന്നതായി കാണാം.

ഒരു മുന്നണി യോദ്ധാവായവനായിത്തീർന്ന മദ്രാസുകാരൻ ഹിന്ദുക്കളുടെ പരിചരിക്കുന്നു.

സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ

ഐക്യരാഷ്ട്ര സമ്മേളനം

വിവിധരാജ്യങ്ങളിലെ പ്രതിനിധികൾ ഐക്യരാഷ്ട്രസമ്മേളനത്തിനായി ഏപ്രിൽ 25-ാം തീയതി അമേരിക്കയിലെ സൂപ്രസിഡൻ നഗരമായ സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിൽ വന്നുചേരുന്നതാണ്. ഈ നഗരത്തിന്റെ വിചിത്രമായ ചരിത്രത്തിൽ ഈ സംഭവം ഒരു നവീനമുട്ടത്തേക്കുറിക്കുന്നതാണ്. ഈ തുറമുഖപട്ടണം ഇപ്പോൾ നാപ്പത്തിനടുത്തു ജനതകളുടെ അധിവാസ ഭൂമിയാണ്.

അമേരിക്കയിലെ ഏകീകൃതമായ ദേശീയസംസ്ഥാനത്തിൽ പരിപൂർണ്ണമായി സംയോജിപ്പിച്ചുവരുകയും പ്രസ്തുത ജനതകൾ അവരവരുടെ

പുരാതനമായ സംസ്കാരത്തെ കഴിഞ്ഞു കന്നടശാബ്ദമായി പരിരക്ഷിച്ചുവരുന്നു. ഇപ്രകാരം അനുഗൃഹീതമായ ഒരു നഗരമാണ് വിവിധരാഷ്ട്ര പ്രതിനിധികളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നത്.

മറേറത്തോളം അമേരിക്കൻ പട്ടണത്തെക്കാളും പ്രക്ഷോഭസമ്മിശ്രവും, വിചിത്രവും, നാടകസമാനവുമായ ഒരു ചരിത്രമാണ് സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിനുള്ളത്.

ഒരു മഹത്തായ ദേശീയതുറമുഖപ്രദേശത്തു സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഈ മോഹനനഗരം, വിദൂരപൗരസ്ത്യദേശത്തേക്കുള്ള പ്രവേശന കവാടവും ആണ്. ഈ കാരണങ്ങളാലാണ് ഈ നഗരം ഇത്ര വേഗത്തിൽ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരികയായത്.

അമേരിക്കൻ ഇന്ത്യക്കാരായിരുന്നു ഈ പട്ടണത്തിലെ ആദിമനിവാസികൾ. അറബ് ലാൻറിക് തീരത്തുള്ള കോളണി നിവാസികൾ 1776 ൽ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപിച്ചതിനു ശേഷമാണ് ഒരു സംഘം സ്റ്റാമ്പിക് ജനങ്ങൾ ഒരു മിഷ്യൻ കോളണിയായി ഈ പ്രദേശത്തെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തിയത്.

കുറച്ചുകാലത്തെ മെക്സിക്കൻ ഭരണത്തിനു ശേഷം സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ ഒരു വക സ്വാതന്ത്ര കാലിഫോർണിയൻ റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ പതാകയിൽ കീഴിൽ വന്നിട്ടു.

1848 ൽ കാലിഫോർണിയ അമേരിക്കൻ ഐക്യരാജ്യത്തിനോടു കീഴിലായി. ഏകദേശം, ഈ സമയത്തു തന്നെ സിറാസവലയിൽ സ്ഥാപിതമായ കണ്ടുപിടിച്ചു. വ്യവസായികൾ വെട്ടെന്ന് ഈ ചെറിയ പട്ടണത്തിലേക്കു ആകർഷിക്കപ്പെട്ടു. ഇവിടത്തെ ജനസംഖ്യ നാലു മാസത്തിനുള്ളിൽ 900 ൽ നിന്നു 2,000 ആയി വർദ്ധിച്ചു. അമേരിക്കയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും, ഏഷ്യയിൽനിന്നും സ്ഥാപിതമായ പട്ടണത്തിലേക്കു ഇറച്ചുകയറി.

അമേരിക്കൻ ഐക്യരാജ്യം നിയമപരമായി കാലിഫോർണിയയെ കരഗമായി സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ (1850 ൽ) സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിലെ ജനസംഖ്യ 50,000 ആയിരുന്നു. 20 വർഷത്തിനുശേഷം റെയിൽവേ ഗതാഗതം വളർന്നു വന്നപ്പോൾ ഈ നഗരം കിഴക്കൻ പ്രദേശവുമായി സംഘടിക്കപ്പെട്ടു.

പസിഫിക് സമുദ്രത്തെ വേർതിരിക്കുന്ന അർദ്ധദ്വീപിന്റെ അറ്റത്തു ഏഴു ഗിരികളുടെ മുകളിൽ സാൻഫ്രാൻസിസ്കോ പ്രകൃതിസൗന്ദര്യത്തോടുകൂടി ഉയർന്നു ശോഭിക്കുന്നു. വടക്കു സൊനോമൊളിക്കു മുതൽ തെക്കു കൊയോട്ടിക്ലിക്കു വരെ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന ഈ നഗരത്തിന്റെ വിസ്തീർണ്ണം 400 ചതുരശ്ര മൈൽ ആണ്.

യുദ്ധത്തിനു മുമ്പു ഈ പട്ടണം 175 നാവിക മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ പ്രാരംഭസ്ഥാനമായിരുന്നു. സാധാരണകാലത്തു ഇതിനോടടുത്തുള്ള ഉൾക്കടൽ പ്രദേശത്തു നടത്തപ്പെടുന്ന മത്സ്യവ്യവസായത്തിൽ 2,000 വേർ ജോലി ചെയ്യുന്നു.

1939 ൽ നഗരത്തിലെ ജനസംഖ്യ 750,000 ആയി വർദ്ധിച്ചു. കാലിഫോർണിയ സർവ്വകലാശാലയുടെ ഭവനം ഈ പട്ടണം തന്നെയാണ്. ഉൾക്കടലിന്റെ മറുകരയിലുള്ള ബർലിയിലാണ് സർവ്വകലാശാല സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത്. പട്ടണത്തിന്റെ തെക്കു സ്റ്റാൻഫോർഡ് സർവ്വകലാശാലയും അറുപതു മൈലിനുള്ളിൽ സാൻറാക്ലാറ സർവ്വകലാശാലയും സാൻജോസ് ടീച്ചേഴ്സ് കോളേജും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു.

ഈ നഗരം പശ്ചിമതീരത്തെ ഏറ്റവും വലിയ സംസ്കാരകേന്ദ്രമാണ്. സാഹിത്യകാരന്മാരും സംഗീതജ്ഞന്മാരും ഇവിടെ ധാരാളമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

(പൊരൾക്കറി)

നാട്ടിൻപറമ്പ്

(കെ. സി. കെ. പണിക്കർ)

I

(സ്ഥലം : ഒരു ചായപ്പിടിക. സമയം—പ്രഭാതം. നാലഞ്ചു പേർ ചായപ്പിടികയിൽ ഇരിക്കുന്നു. ചായക്കൊടുക്കുന്നവൻ എല്ലാവർക്കും ചായക്കൊടുത്തതിനുശേഷം—അവരുടെ സാദാ ക്ഷണത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചു, ചായ മേശമേൽ ഒരു കൈവച്ച് ഒരു ചരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു. ‘ഇരു നീരുമ്പൻ’—ആ നാട്ടിലെ ചില “ചിലവ് പ്രമാണിമാരായ”—ബാവ, മൃസ്സ, അലി മുതലായവരായിരുന്നു. ഒരു ലീഡർ കർട്ടിട്ട്, ശോഷിച്ച ശരീരത്തോടുകൂടിയ ഒരു ചായപ്പിടികയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ബാവ : “അല്ല കൃഷ്ണൻ മാസ്റ്ററെല്ല ഇതു. ഞങ്ങളിപ്പോ—ഞങ്ങളെ കിസ്സേറും പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കുക!! അപ്പുത്തരിയ്ക്കെടൊ ടൈമിനെത്തി—ബലി—ഇവിടെ തന്നെരിക്കൂ” (കൃഷ്ണൻ മാസ്റ്ററിരിക്കുന്നു.)

ബാവ : മെയ്യോ (അതാണു ചായക്കുരന്റെ പേര്) മാസ്റ്റർക്കു ഒരാപ്പ് ചായിക്കൂ കപ്പുത്തി കൂട്ടാളെ.

മെയ്യ : (ചായക്കൊണ്ടുവരുന്നു)—എന്താ കടിക്കണ്ടതു.

ബാവ : ഇപ്പോഴും ഒരു പുതിയൊരാളിന്റെ കൂട്ടത്തിലു്. പത്തിരിം പത്തോം ഞ്ഞെക്ക് (മാസ്റ്റർ ചായ കുടിക്കുന്നു.)

ബാവ : ഇലാമേക്ക്—പ്പന്താ ഞങ്ങളുടെ യുദ്ധ വർത്തമാനവും. ഞങ്ങളെ ബല്ല കൊണ്ടോ ഉണ്ടോ. (സശ്രദ്ധം തലമുറന്നുട്ടു നീട്ടി മാസ്റ്ററെ നോക്കുന്നു.)

മാസ്റ്റർ : എവിടെ നോക്കിയാലും വിജയമാണു ജളതു്.

ബാവ : ന്ന ചായ.

മാസ്റ്റർ : ബദ്ധ ഞങ്ങളുടെ മടക്കിപ്പിടിക്കും. മൃസ്സ : ഇലാ അക്സാബിലങ്ങളെരിന്നോയുത്തം. മാസ്റ്റർ : (ചിരിച്ചു) അതല്ലാ മടക്കിപ്പിടിച്ചിട്ട് ദിവസമെത്രയായ്.

അലി : ഞാനപ്പോ പറയാറില്ല. ഇററിങ്ങു് എത്ര കൂത്തൻ മറഞ്ഞാലും അവസാനം ഞങ്ങളുടെ പ്രട്ടൻ തന്നെ ജയം.

മാസ്റ്റർ : അതിനന്താ സംശയം—യഥാർത്ഥം എവിടെയൊ അവിടെ ജയം വരും. (ഒരു കിഴവി അപ്പം മൃന്നോട്ട് വളഞ്ഞ ശരീരത്തിൽനിന്നു യന്ത്രിയ ശിരസ്സോടെ അവരെ സമീപിക്കുന്നു.)

കിഴവി : (മാസ്റ്ററോടായിട്ട്) സിങ്കപ്പുക്കുരുടെ ബല്ല ബർത്തമാനങ്ങളോ.

മാസ്റ്റർ : അതറിയാറായിട്ടില്ല.

കിഴവി : ബാവുട്ടിന്റെ കത്തു വന്നിട്ട് നെക്കും—

ബാവ : ഞങ്ങളെന്തെ നെക്കായിരുന്നാളെ (മററൊരു വഴിയായി ഒരു മുഹമ്മദിയ സ്ത്രീ നമ്പീസാ പ്രവേശിക്കുന്നു.)

നമ്പീസ : (കിഴവിയോട്) മോ ബലിനേക്കി വരി.

കിഴവി : അപ്പോവുമോ ; അതിലെ ബലി മാസ്റ്ററെ. (മാസ്റ്റർ തലയാട്ടുന്നു)—കിഴവി പോകുന്നു.

(മററൊരു ചെറുകൻ പിടികയിലേക്ക് ഒടിവന്ന് പ്രവേശിക്കുന്നു.)

ബാവയോട് : കോകാ. മേനോണ്ടു് വന്നിട്ടു്.—ബാവ—നീന്നാ.

ചെറുകൻ : അതിക്കുറിച്ചു. ബന്നിട്ട് ബാവല്ലിടെ ; ന്ന ചോദിച്ചു.

ബാവ : ജ്ജ ഏടായിരിന്നല്ലോ.

ചെറുകൻ : കന്നിന്റ ബളം കാട്ടിയേറ്റിന്നീ. അപ്പുളാണ് “മെയ്യട്ടി” എന്ന് ബിളിച്ചു—(അവന്റെ പേർ അതാണ്.) ഞാൻ ചെന്നപ്പോ ചോദിച്ചു—കാക്കില്ലെടാ ഇടൈന്റ.

ബാവ : ജ്ജന്താ പറഞ്ഞു—ഇപ്പുതന്നെ നിന്നേരിന്നീവിടെ—ഞിപ്പാപി ടേലിക്കണ്ടു് പോയിട്ടുണ്ടാത്താമോ. അപ്പുന്നോട് ബിളിക്കാൻ പറഞ്ഞു.

അലി : എന്തിന്നാ ബളിച്ചു ബ്ലാത്തിന്റേണ്ടു് അേക്കിന്റേ.

ബാവ : ഞങ്ങളുടെ നസുലൈമാന്റെ പേര് പറഞ്ഞു് അരജികൊടുത്തിരുന്നി.

അലി : അതന്തിന്നാതു്.

ബാവ : കാൻ പാട്ടുളത്തിലപ്പോ. അപ്പോ കാന്റെ കടിക്കാക്കു് റേക്കൻ കൂടലു്കിട്ടം—അയിന്റെ ആളല്ലാം മേൻന്തന്നുണ്. (എന്ന് പറഞ്ഞു് എഴുന്നീല്ക്കുന്നു.) (മാസ്റ്ററോട്) മേക്കു് ന്നാഞ്ഞു ഞങ്ങളെ കാണാം.

മൃസ്സയോട്—മൃസ്സക്കു ഞങ്ങളു് ബലി. (പോവുന്നു.)

(എല്ലാവരും കാരോ വഴിക്കു തിരിയുന്നു.) ചായക്കുരൻ രണ്ടുപ്പിന്റെ ചായ ബീത്തി. എട്ടെന്നക്കായ് പെട്ടിലിപ്പു്എല്ലാം കടം കടം.

II

(സ്ഥലം : കിഴവിയുടെ ഗൃഹം (ചുരുക്കിൽ) കിഴവി കാൽ നീട്ടി ഒരു പുൽപ്പായയിൽ ഇരിക്കുന്നു. മകൾ പിന്നിലിരുന്നു ആ കിഴവിയുടെ നരച്ച തലനാരുക്കുളോരോന്നും പരിശോധിക്കുന്നുണ്ടു്. പൊതു നമ്പീസ ഒരു വഴിയോടി വരുന്നു.)

നമ്പീസ : (കിഴവിയോട്) മൃത്തുമാ—മേക്കു് താവരിന്നീ—(നമ്പീസ പോകുന്നു.) (കിഴവിയുടെ മകൾ ആയപ്പു—വാതിലിനരികിലേക്കു മാറി നില്ക്കുന്നു. കിഴവി തലമുടി കെട്ടി തട്ടം തലയിലിട്ടു മാസ്റ്ററെ കണ്ടു എഴുന്നേല്ക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നു.)

മാസ്റ്റർ : എന്തിന്നാ ഉമ്മാ വയ്യാണു സമയത്തു എഴുന്നേൽക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു്.

കിഴവി : (വല്ലാത്ത ഒരു ചിരിചിരിക്കുന്നു)—അയസാ ആ—തടക്കു് ഞ്ങക്കു് (തടക്കുകൊണ്ടു വന്നിടുന്നു. മാസ്റ്റർ ഇരിക്കുന്നു.)

കിഴവി : ഈ നമ്പീസായിനെക്കൊണ്ടു് ഒരു പൊരുളിച്ചു. (നമ്പീസ കിളിവാതിൽ വഴി മാസ്റ്ററെ ശ്രദ്ധിച്ചു് നോക്കുന്നു.)

മാസ്റ്റർ : അതു് എന്താ.

കിഴവി : ക്കത്താനും അറീലന്റെ പൊന്നാരെ. വാഴപ്പള്ളി സ്ത്രീകൾ എട്ടിച്ച പാസായ്പ് ചാവക്കാട്ട് ഹൈസ്കൂളിൽ പോയി പഠിക്കുന്നു. കഞ്ഞിന്റെ ബളം തന്നെ നേരത്തിന്റ കൊടുക്കണതു് ബാവുട്ടി പട്ടാളത്തിപ്പോയോണ്ടോ. അമ്മാമന്മാർക്കും കാള പഠിക്കണതേ സമ്മതോല്ല. വയസ്സറിച്ചിട്ടുള്ള പെണ്ണപ്പോ.

മാസ്റ്റർ : അതു ശരില്ല—മ. പഠിക്കാൻ മോഹമുണ്ടെങ്കിൽ പഠിക്കുന്നവേണം. പുരുഷന്മാരെ പോലെ സ്ത്രീകൾക്കും പഠിപ്പു് വേണ്ടതാണ്. എന്നാലല്ലെ അവരിൽ ഉണ്ടാകുന്ന കുട്ടികൾക്കും പഠിപ്പു വേണം എന്ന വിചാരമുണ്ടാവുകയുള്ളു. അങ്ങിനെ വന്നാൽ മുഹമ്മദിയ സമുദായം വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ മററു മതന്മാരെ പോലെ മുന്നണിയിൽ വരും. ഉമ്മാ !! നമ്മുടെ നാട്ടിലൊന്ന് നോക്കു്, എത്ര പേരുണ്ടു്, എഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും അറിയുന്നവരും. കാട്ടുണ്ടായിട്ടത്താ കാര്യം. നൊപ്പിം കപ്പയ വാം അല്ലാതെ പെല്ലുതും ഉണ്ടോ ?..... ഇളയ്ക്കു് മുഹമ്മതു് എന്തുകൊണ്ടാണ് മേനോന്റെ മററത്തു് കാസലയിലിരിക്കുന്നതിന്റ ഉമ്മക്കറിയാമോ. ആയാൾ ബിയാണു്. നാളെ ഉമ്മടെ മക്കു് ഒരു ഡോക്ടറാകട്ടെ. തമ്പുരാന്റെ അകത്തിരിക്കാം.

കിഴവി : അതു സരിയാണു്. പക്കെ ഞങ്ങളുടെ നൂതിങ്ങ കുറിച്ചു.

മാസ്റ്റർ : എന്നാൽ കഴിയുന്നതു ഞാൻ ചയ്യാം.

കിഴവി : അയസ്സാ നമ്പീസന്റെ വിളിക്കു്. നാപ്പാ പറഞ്ഞോളെ (നമ്പീസയെ വിളിക്കുന്നു.)

(നമ്പീസ ലജ്ജാഭാവത്തെ പ്രയാസപ്പെട്ടു കുറച്ചു കററി വാതിൽക്കൽ വന്നു് നില്ക്കുന്നു.)

കിഴവി : ജ്ജന്താവിടെ നിക്കണ്, മേക്കുൾ നിന്നെ കൂട്ടാൻ ബന്ധനക്കണതാ.

നമ്പീസ : ഞ കുറന്താ.

(പുഷ്പിരിയോടെ മാസ്റ്ററോട് പറയുന്നു) കാക്കിന്റെ എഴുത്തുണ്ടായിരിന്നു് ചാവക്കാട്ടു ചേരനായിട്ടു്. മേസ്റ്ററോട് പറഞ്ഞാമതിന്നായിട്ടു്. പണം കാക അയക്കണമെന്നു് എഴുതിരുന്നു എല്ലാ ബിവാത്തിന്നും സ്ത്രീകൾ

ചേർന്നിന്നുശേഷം കത്തയച്ചു കാകഫീസു് വിട്ടു കിട്ടാൻ എയ്യാനു്. നാലഞ്ചു ദിവസമായ് പറഞ്ഞിട്ടു്.

മാസ്റ്റർ : ഞാനിവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇന്നലൊന്നു വന്നതു്. (ഒരു തപാൽ ശിപായി പ്രവേശിക്കുന്നു) ആശയോടെ എല്ലാവരും ശിപായിയെ നോക്കുന്നു.

ശിപായി : അരാ നമ്പീസാ.

കിഴവി : ഞ്ററ മോളുടെ കുട്ടി.

ശിപായി : ഒരു മണിക്കാർഡറുണ്ടു് എൻപല്ലു രൂപികയുടെ.

(മണിക്കാർഡർ മേടിച്ച് സന്തോഷത്തോടെ 8 ന്. ശിപായ്ക്കു കൊടുക്കുന്നു. ശിപായി പോകുന്നു.)

മാസ്റ്റർ : പറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോഴേക്കു പണമു വന്നു്. ഉമ്മക്കു് സമ്മതമാണെങ്കിൽ നാളെ തന്നെ ചേക്കണം. ഹിന്നെയായാൽ സ്ഥലം കിട്ടുന്നതല്ല.

കിഴവി : ബിക്കതിലൊന്നും പറന്നില്ല. ല്യാം ഞങ്ങളെ ഇല്ലാപോലെ.

മാസ്റ്റർ : നമ്പീസാ, നാളെ തന്നെ ചേരാം. ഞാൻ രാവിലെ ഇതിലെ വരാം. ബാവയോട് പറഞ്ഞേക്കു്. ഒരു രക്ഷിതാവു് വേണം 8 ന്. ഞ്ററ കായും കൊടുത്തേക്കു്.

(വാലിയക്കാരത്തി പെണ്ണു് പിടികയിൽനിന്നു് ചായ കൊണ്ടുവന്നു് മാസ്റ്റർക്കു കൊടുക്കുന്നു.)

മാസ്റ്റർ : എന്തായി ഇപ്പു തന്നെ ചായ കുടിച്ചാണു് വരുന്നതു്.

കിഴവി : അതിക്കറം ഞക്കു് ചായക്കി വിക്ഷമിച്ചു. ഞങ്ങളുടെ ഒരു തന്തോന്നും ആണു്. (മാസ്റ്റർ ചായ കുടിക്കുന്നു) (നമ്പീസ ആരോ വിളിച്ചതിനാൽ അകത്തേക്കു പോകുന്നു.)

മാസ്റ്റർ : എനി ഇരിക്കുന്നില്ല, നാളെ രാവിലെ വരണ്ടു—(എഴുന്നേൽക്കുന്നു.)

കിഴവി : ന്നാപ്പൊ പൊയ്ക്കോളിൻ.

(പോകുന്നു.)

നഗ്നസംഭരം

ലാമോർ,
29—3—45.

സർ,
യുദ്ധസഞ്ചികയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്ന ചില കഥകൾ വാസ്തവത്തിൽ വിശിഷ്ടങ്ങളാണ്. എന്നാൽ അതോടൊപ്പംതന്നെ അനേക രണങ്ങളും ഇടുങ്ങു കയറുകളുണ്ടു്. ഇയ്യയിടെയായി പ്രസിദ്ധീകൃതമായ ഏകാകനാടകങ്ങളിലും കഥകളിലുമൊക്കെ കാരോ കഥാവസ്തുവാണു് കാണപ്പെടുന്നതു്. നാട്ടിൽനിന്നു പ്രണയബദ്ധരായ യുവനിയുവാക്കൾ, അഭിലാഷപൂർത്തിക്കിടയിൽ ചില പ്രതിബന്ധങ്ങൾ, അവസാനം ബദ്ധരംഗത്തിൽ—എന്താണാവോ ഈ കാമുകികാമകന്മാർ ബദ്ധരംഗം മാത്രം തെരഞ്ഞുപിടിക്കുന്നതു്!—വെച്ചു കണ്ടുമുട്ടുന്നു. പഴയ കാമുകൻ ഇന്നൊരു ഭടനാണു് ; കാമുകിയാവട്ടെ നഗ്നസം! ഈ കാഴ്ചം പുരുഷിയതു് ഒരുത്തൊരു പേരുടെ രൂപികയിൽക്കൂടെ പ്രവഹിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇംഗ്ലീഷിൽ ‘വാൽഗ്വാരിസാ’ എന്നു പറയുന്ന ഈ രീതി മലയാളത്തിലും നന്നല്ല. ലേഖകന്മാരും അതേപോലെ പത്രാധിപരും ഈ സംഗതിയിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നതു് നന്നായിരിക്കും.

എന്നു്,

കെ. എം. ജോൺ.

ലേഖകന്മാർ

യുദ്ധസഞ്ചികയിലേയ്ക്കു് പ്രസിദ്ധീകരണത്തോളം എഴുതി അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങളും പട്ടികളും മറ്റും പൂത്തിയായി മക്കിയിൽ എഴുതി അയക്കേണ്ടതാണ്. അല്ലാത്തപക്ഷം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിന്നു താമസവും ചിലപ്പോൾ അസാദ്ധ്യവുമായി വരുന്നതാണ്. ഈ സംഗതിയിലേക്കു ലേഖകന്മാരുടെ ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

(പത്രാധിപർ.)

“ജാതകം കുറിക്കുവാൻ”

(കെ. ജി. പിള്ള)

“മഹിത, ഭാസ്വൽ, ഭാവിയോകജാതകം കുറിക്കുവാൻ സമയം ധൈര്യമോടെ നിങ്ങൾ നിന്നമുതിർന്നു പോരൂ [വിൻ!

ഭൂവിയിൽ മോദമോട്ടനാളെ വാണിടുന്ന സോദരർ ഇവർ ചൊരിഞ്ഞ ചോരകളെ കോർമയിരണിയണം!

ഇവിടെ നാളെയെഴുതിപ്പോ ചരിത്രമാകെ നമ്മളെ അവിരളം പുക്കുഴന്നു, നാം നിത്യകീർത്തി നേടണം!

ഇവിടെ നമ്മളരികളടയയസ്ഥിരിക്കാണ്ടു തീർക്കണം രവിപഥത്തിലെത്തിപ്പോ കൊടിമരം, സുശോഭനം:

കരൾവിളർന്നു വാണിടുന്ന ചോരകൊണ്ടുതന്നെ നാം വിരവിലായടിത്തറ ബലപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളണം:

അതിരമീതെ അംബരാനതമായതിർപ്പുകൾക്കു
അതിമനോജ്ഞമായകൂറ യുദ്ധം, പ്രഭോജം:
അതിരടയ നിഴലിൽ ഭാരനാംബ വിശ്രമിക്കണം,
അതിരവേണ്ടി നിങ്ങളിന്ന നിന്നമുതിർന്നു പോരുവിൻ!
ഭൂവനമെന്നു വിറയൽകൊൾകെ അർത്ഥകീർത്തി ഭേദിയെ,
ശ്രവണമെന്നു പിളരുംവണ്ണമുതിരിയലും കാണാം!
അരികൾക്കേട്ടു ഞെട്ടണം, നാം മാനമാർന്ന കൊള്ളണം,
വെരിയമേഘഗർജ്ജനത്തെ വെല്ലണം, നാം വെല്ലണം:
ചെല്ലണം നാം പോക്കുളത്തിൽ, കൊല്ലണമരികളെ,
പഴവാംഗിയും വിജയലക്ഷ്മിയെ വരിക്കണം:
കാലഭേദപിന്തയെന്തെ, കാൽകഴപ്പുമെന്നിയേ,
വേലചെയ്യാൻ കരളുണർന്നു, കലിതവേഗമെന്തുവിൻ!
സമജരേ, സധീരമോടിക്കൂട്ടവിൻ, സമയമായ്,
മഹിയതിന്റെ മഹിതഭാവി ‘ജാതകം കുറിക്കുവാൻ’.”

ചിരിയും ചിന്തയും

കാപ്പിമോട്ടൽക്കാരനായ കൃഷ്ണയ്യർ, പാൽക്കാരനെ കറെ അധികം ശകാരിച്ചു. എന്നിട്ടിങ്ങനെ ഉപസംഹരിച്ചു, “എന്ന പാൽക്കാരനും പശുവും ഒരേ മാതിരിയാണ്.”

“എന്നാ സാമി അന്തമാതിരി ചൊൽനീ കോ!” പരിഭ്രമിച്ച പാൽക്കാരൻ ചോദിച്ചു.

“എടേ നീയും അന്തമാപ്പോ ഒരു മാതിരിയാണ്. പശു പാൽ കൊടുക്കിനത്, അതു താൻ ഒരു പശുതന്നെ.”

പാൽക്കാരൻ പറഞ്ഞു “മട് പാല് കടം കൊടുക്കാമേട്ടേൻ.”

ഇതേവരേയും തത്പചിന്തകന്മാർ ലോകത്തെ വ്യഖ്യാനിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. ഇന്നത്തെ പ്രശ്നം ലോകത്തെ എങ്ങിനെയാണ് പരിവർത്തനം ചെയ്യുക എന്നതാണ്.

“നിങ്ങളൊക്കെ ധർമ്മിക്കുന്മാരാണ്. ഈ അനാഥാലയത്തിന്നു 25 കൊല്ലത്തെ പഴക്കമുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും ഒരു നല്ല സംഭാവന. തരണം” സ്വാമി അഹിംസാപ്രതൻ പ്രാപാരി ചെട്ടിയരോടു അപേക്ഷിച്ചു.

“എന്താണ് തരേണ്ടത്?” ചെട്ടിയാർ അന്വേഷിച്ചു.

“അനാഥാശ്രമത്തിലേക്കുപയോഗമുള്ള എന്തായാലും വേണ്ടില്ല.”

“ശരി തന്നെ, ഞാൻ ഒരു നല്ല സംഭാവന തരാം. എന്റെ അടുക്കൽ ഒരു അനാഥപ്പെട്ടവനാണ്. നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയ്ക്കൊള്ളുവിൻ,” സ്വാമി അഹിംസാപ്രതൻ പിന്നെ അവിടെ നിന്നില്ല!

ആ നവഭവതികൾ ടിപ്പിക്കുകയിൽ കടൽക്കരയിലൂടെ ഉലാത്തുകയായിരുന്നു. പ്രഭാകരൻ പറഞ്ഞു, “കാമനേ, ആ തിരമാലകൾ അന്വേഷിച്ചു. ആലിംഗനം ചെയ്യുന്നത് നമുക്കും അതു അനുകരിക്കുക.” അവർ ഉത്തരം പറഞ്ഞു “കാരോന്നും കാരോ സമയത്തു മറി മറിത്തഴുകുന്നു. ഒരിയ്ക്കൽ ആലിംഗനം ചെയ്യൂ, പിന്നെ അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നില്ല,” യുവാവിന്നു “വേണ്ടാ” യി!

“നിങ്ങളെന്റെ കതിരയെ കുറച്ചിട്ടു നോക്കുമോ? “ആയാൾ ആ പയ്യനോടു ചോദിച്ചു, “ഞാൻ സ്വപ്നം കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.”

“നിങ്ങളുടെ കതിര ചവിട്ടുമോ?”

“ഇല്ല.”

“ചാടിക്കളിക്കുമോ?”

“ഏയ്. ഇല്ല.”

“കാട്ടുമോ?”

“ആവക അബദ്ധങ്ങളൊന്നും അതിന്റെ വക്കിലില്ല” ഉടമസ്ഥൻ സ്വാമിമാനം പ്രതിവചിച്ചു.

“പിന്നെ ഞാനെന്തിനാണ് അതിനെ നോക്കുന്നത്?”

കൊഴിഞ്ഞുപിന്നെ പനീർപ്പുവിന്റെ മണം, മനോരമ പുവിൽ പ്രവേശിക്കുന്നില്ല; മനുഷ്യന്റെ ആത്മാവുമാത്രം, അങ്ങിനെ ചെയ്യുമെന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ.

“നിങ്ങൾ ആ സംഭവം കണ്ടുവോ?” അന്വേഷാലം വക്കിൽ സാക്ഷിയോട് ചോദ്യശരങ്ങൾ വക്കിച്ചു “അപ്പോൾ ആരെക്കൊന്നും യിരുന്ന അവിടെ? എ. ബിയേ എന്തു ചെയ്തു?”

“എനിക്കു തോന്നുന്നത്” സാക്ഷി പറയാൻ തുടങ്ങി.

“നിങ്ങൾ തോന്നുന്നതല്ല, നിങ്ങൾ കണ്ടത് പറയൂ” വക്കിൽ ശാസിച്ചു.

“ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു” ആയാൾ തുടന്നു.

“വിചാരിക്കാതെ കാര്യം പറയൂ.”

“വിചാരിക്കാതെയും, ആലോചിക്കാതെയും പറയാൻ ഞാൻ ഒരു വക്കിലല്ല” സാക്ഷി കൂട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങിപ്പോയി.

“അച്ഛാ! ഡോക്ടർ, വരുന്നില്ല. അതിനു പകരം കുമാരനും രോഗപ്പകാരനാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്” രോഗശാസ്ത്രയിൽക്കിടക്കുന്ന അച്ഛനോടു, ഡോക്ടറെ വിളിക്കാൻ പോയ മകൻ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തു.

“എന്താ നീ പറയുന്നത്? കുമാരനും രോഗപ്പകാരനോ?”

“അതേ അച്ഛ, കോണിയും മറും കയ്യിലുണ്ട്!”

“കാ! അതു ഡോക്ടർ തന്നെയാണ് കണ്ടത്. അദ്ദേഹം ഒരു പിഗ്മിയാണ്. 3½ അടി നീളം മാത്രമുള്ള ഒരു കുളർ. അതുകൊണ്ടു ചില രോഗികളെ പരിശോധിക്കുമ്പോൾ കോണി ആവശ്യമായിവരും!

ഒരു വേശ്യയുടെ ജീവിതം ചൂലിനോട്. ഉപമിക്കാവുന്ന ഒന്നാണ്. മാളികയുടെ മണിയറയിൽനിന്നു പടിപാരിയ്ക്കുലേയ്ക്കും, അവിടെ നിന്ന് അവസാനം തെരുവിലെ കുപ്പച്ചാലിലേയ്ക്കും—അങ്ങിനെയാണ് രണ്ടിന്റേയും പരിണാമം.

നായക് പപ്പ പിള്ള ഒരു വീരയോദ്ധാവാണ്. അദ്ദേഹം നോൽ ആഫ്രിക്കയിൽ അനവധി ജർമ്മൻകാരെ നേരിട്ടു കൊന്നിട്ടുണ്ട്. ഇററലിയൻ ഭടന്മാരെ ഭയപ്പെടുത്തി കാടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ധീരതയ്ക്കും പരാക്രമത്തിനും ബഹുമാനം നേടിയിട്ടുണ്ട്; മാത്രമല്ല, നീവങ്ങളിൽനിന്നു അനവധി പെരന്മാരെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

അത്രയ്ക്കു ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നു നായക് പപ്പ പിള്ളയ്ക്ക്!

ഞങ്ങളുടെ തപാൽപ്പെട്ടി

സഞ്ചികേ! നമസ്കാരം

(ആർ. ഫി. ശങ്കരമംഗലം.)

സഞ്ചികേ നമസ്കാരം
സത്യസന്ദേശം നീ
യഞ്ചൊതെയെന്നുനി-
താഴ്ചയിലൊരു നാളിൽ.

ഘോരരാക്ഷസൻ മഹാ-
ഭീകരൻ ജർമ്മൻ വ്യാപാരം
വ്യാളിസംഘത്തോടൊത്തു
നീളവേ പുറപ്പെട്ടു.

ഭിക്കെങ്ങും ഗ്രാസിക്കുവാൻ
ചെയ്യുതാൻ ശപഥത്തി-
നുഗ്രഹ കേട്ടു ഞെട്ടും
സാധു സോദരക്കുടും
മെല്ലയാശ്വാസം ചേപ്പാൻ
സത്യവസ്തുതയെല്ലാം
ചൊല്ലിവന്നെന്നു
സഞ്ചികേ നമസ്കാരം.

വീരധാത്രിയാണെന്നു
മന്യുർമാളുഭവെന്നു
ചോരവർഗ്ഗമാം മഞ്ഞ-
ശൂട്ടരെയറിയിപ്പാൻ
സഞ്ചിത പ്രതിവാ-
വാത്കൾ വഹിച്ചെത്തും
സാഹിത്യ സങ്കേതമാം
സഞ്ചികേ! നമസ്കാരം.

എന്നാൽ, ആ തീവണ്ടി സ്നേഹനിൽനിന്നു അദ്ദേഹം വെട്ടെന്ന് കാടിപ്പോയി. ആളുകൾക്കൊന്നും കാര്യം മനസ്സിലായില്ല. കൂട്ടാളികളെ ഈ കൃത്യം വഴിതെ പരിഭ്രമിച്ചു.....
ഒരു മിമിട്ടി പോലീസിന്റെ തൊപ്പി 200 വാരയകലെ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു!”

മരണം കിരീടമണിയിക്കുമ്പോൾ മാത്രമാണ്, ജീവിതത്തിന്റെ വില അധികരിക്കുന്നത്!

“ജിനോവ ഉൾക്കടലിലെ അമേരിക്കൻ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചെഴുതുന്ന കവിത, അതെഴുതുന്നതോടൊപ്പം പഴകിക്കഴിയുന്നതാണ്” — കവിയുടെ ആവലാതി.

പഴകാത്തതും ശാശ്വതവുമായ വസ്തുക്കളുണ്ട്, കവിതയെഴുതാൻ. ആവൽ, താമര സൂര്യൻ, ചന്ദ്രകിരണം, തത്ത്വ, താദാവ്, തവള, തേനീച്ച, ഞാണൂർ, മുത്തുപൂക്കു, പെണ്ണുങ്ങളുടെ പുരികം, തലമുടി, പട്ടി, പായ, കഴു തുടങ്ങിയവ!—പത്രാധിപരുടെ മറുപടി.

ചിന്തയുടെ ചിറകുവിടർത്താണ് നെടുവീപ്പുകൾ.

ചെറുകഥ

ഏജൻറമ്മാവൻ

(എൻ. ജെ. ചാമ്പാടി.)

ഏകദേശം രണ്ടുവർഷങ്ങൾ മുമ്പാണ്. പാൽ കൂട്ടണരയിലെ “കൂട്ടൻ തമ്പി വായനശാല” യിൽനിന്നും അന്നത്തെ ചില പത്രങ്ങൾ നോക്കി തിരിയെ വീട്ടിലേക്കു പോകുകയായിരുന്നു ഞാൻ. ഗവണ്മെന്റ് ഉപജീവനക്കാരെല്ലാം ജൂബ്ബിലാരി കളായിരിക്കണമെന്ന ഒരു നൂതനനിയമം നില വിലിരുന്നു അന്ന്. ദിവാനുജി മുതൽ പങ്കാ വലിക്കാരൻ വരെയുള്ള സർക്കാർ ജീവനക്കാർ പുതിയ യൂണിഫോമിൽ കയറി ഉത്സാഹഭരിത രായി കൃതാന്തരങ്ങളിൽ ഏല്പിക്കുന്നതു കണ്ടാൽ എത്ര ഉഗ്രമായ സമതപവാദികൾപോലും തെല്ലൊരു “ആവു!” ഭാവം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുന്ന തെങ്ങിനെ?

മുട്ടിന്നു കീഴിലേക്കു നീങ്ങുകിടന്നിരുന്ന എന്റെ ഖടർ ജൂബ്ബിയുടെ കീഴയിലേക്കു കയ്യും തള്ളി നിന്നിമേഷനായി എന്തൊക്കെയൊ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു അധോമുഖനായി ഞാൻ നടന്നു.

“എന്താ, വായനശാലയിൽ പോയിരുന്നോ? എന്തുണ്ട് വിശേഷങ്ങൾ?” ഒരു നിരൂപരി ചയക്കാരനെപ്പോലെ ഏകദേശം അമ്പതു അമ്പ ത്തിയഞ്ചിനോടടുത്ത ഒരു കാക്കിവേഷധാരി എനോടു ഒരു സംഭാഷണത്തിന്നു പീഠികയിട്ടു.

ഞാൻ അയാളെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കി. സോ ഡാക്കപ്പിയുടേതുപോലെ ഒട്ടിയ കവിൾത്തടങ്ങ ളും കോളാമ്പിപോലെ മുറുകിച്ചുപറ്റിച്ച ചുണ്ടു കളും സമാനമായി വെളിയിലേക്കു ഉന്തിയുടങ്ങിയ കടവയറും എല്ലാം അയാളുടെ അംഗ സൗകുവത്തിന്നു ഭംഗി കൂട്ടുവാൻ മല്ലടിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു.

എന്റെ കാർപ്പനുകത്തിന്റെ കാരോ താളു കളും ഞാൻ തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കി. അയാളെ അതിന്നു മുമ്പു കരിക്കുലങ്കിച്ചു കണ്ടിട്ടുള്ള തായി എനിക്കു തോന്നിയില്ല. പക്ഷെ, ഒരു ചിരപരിചിതനെപ്പോലെ അയാൾ പറഞ്ഞു വാചകങ്ങൾ കേട്ടപ്പോൾ എനിക്കു അത്ഭുതം തോന്നി. ഇത്ര പരിചയം നടക്കുന്ന ഈ മനുഷ്യൻ ഒരുവേള എന്നെ അറിയുമായിരിക്കും എന്നു ഞാൻ ഉൽപ്രേക്ഷിച്ചു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ എന്റെ കാർപ്പനുക വെളിയിൽ പറയുന്നത് ബുദ്ധിയല്ലെന്നു എനിക്കു തോന്നി, ഞാനും ഒരു ചിരപരിചിതനെപ്പോലെ ഒരു പച്ച ചിരി ചിരിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: “യുദ്ധപുത്താൻങ്ങൾ പലതുണ്ടു്. പത്ഥിമ യുദ്ധരംഗത്തിൽ ഐക്യകക്ഷികൾ . . .”

അന്നു വായിച്ച ചില വർത്തമാന ശകലങ്ങൾ സമഗ്രമായി ചിത്രീകരിക്കുവാൻ ഞാൻ മുതിന്നു പോഴേക്കും “സമയമെന്തായി?” എന്നു ആ അമ്മാവൻ ഇടയ്ക്കു കയറി ചോദിച്ചു.

“മണി അഞ്ചു കഴിഞ്ഞു,” ഞാൻ പറഞ്ഞു. “പത്ഥിമ യുദ്ധരംഗത്തിൽ ഐക്യകക്ഷികൾ അമേരിക്കൻ സേനകളോടു ചേർന്നു . . .” ഞാൻ വീണ്ടും വിവരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

“ഇന്നു മുമ്പുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു” എന്റെ വാചകം പൂർത്തിയാക്കുന്നതിന്നു മുമ്പു തന്നെ വീണ്ടും തടഞ്ഞുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു ആ അമ്മാവൻ. അനനിമിഷം വിഷയാന്തരങ്ങളിലേക്കു കതിച്ചു ചാടിപ്പോകുന്ന ആ കാക്കിക്കാരന്നു യുദ്ധ പൂത്താന്തങ്ങളൊന്നും കേൾക്കുവാൻ താല്പര്യമേ ഇല്ലെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. പിന്നെ ഒന്നും വിവരിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരുമ്പെട്ടുമില്ല.

“എവിടെയാണ് വീടു?” അമ്മാവൻ ചോദിക്കുന്നതു കേട്ടു എനിക്കു ആശ്ചര്യം തോന്നി. ഏതായാലും ഒന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. എന്റെ കാർപ്പ വിശകയില്ല എന്നു്.

“ഇവിടെനിന്നും കുറെ വടക്കാണ്” മൂപ്പിന്നിനെ വെറുപ്പിക്കാതെ സമഗ്രമായി പറഞ്ഞു ഞാൻ.

“കുറെ വടക്കെന്നു വെച്ചാൽ?”
“ഒരു നൂറുമൈൽ വടക്കു്. കോട്ടയം കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ.”

“കാരോ കോട്ടയമോ? ഇബ്രാഹിം സേട്ട അല്ലെ അവിടുത്തെ വലിയ വ്യാപാരി? ഞാൻ അവിടെ ഇരുന്നുകാലത്തു മി. പണ്ടാലയായിരുന്നു മുനിസിപ്പൽ പ്രസിഡന്റ്. നല്ല മനുഷ്യൻ.”

എന്റെ അത്ഭുതം കൂടിക്കൂടിവന്നു. ഇബ്രാഹിം സേട്ട എന്നൊരു വ്യാപാരിയെ കോട്ടയത്തിലും ഒരു പണ്ടാലയും കോട്ടയം മുനിസിപ്പൽ പ്രസിഡണ്ടായി നാളതുവരെ ഇരുന്നിട്ടുമില്ല. എങ്ങിനെ അത്ഭുതപ്പെടാതിരിക്കും?

വയസ്സന്ധാരോടു വാദിക്കുന്നതു വിഫലമാണെന്നു് അനഭവംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്ന ഞാൻ അസംബന്ധമെങ്കിലും അയാൾ പറഞ്ഞു തിന്നെല്ലാം ഒത്തു മൂളി.

“എന്താണ്, ഇവിടെ ജോലി? ശമ്പളം എന്തു കിട്ടും? ഇവിടെ വന്നിട്ടു എത്ര നാളായി? വിവാഹിതനാണോ? അപ്പോൾ പേര്?”
ഒരു പതിനായിരം ചോദ്യകുക്കുണങ്ങൾ ഒരു കുറു ശ്വാസത്തിൽ അയാൾ ചോദിച്ചു. പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞാൽ ആ ചോദ്യപരമ്പരകൾ എനിക്കു തീരെ രസിച്ചതേയില്ല.

“ഒരു ചില്ലറ ജോലിയുണ്ടു്, കുറെ നാളുകൾക്കായി ഇവിടെ വന്നിട്ടു്. വിവാഹമൊക്കെ കഴിഞ്ഞിട്ടു കുറെ വർഷങ്ങളായി.” വല്ല കല്യാണ പൂത്താന്തത്തിലേക്കും വലിച്ചിഴയ്ക്കുവാനാണോ ഈ വിചാർന്റെ ശ്രമം എന്നു പേടിയാൽ ചിലതൊക്കെ അലസരായി ഞാൻ പറഞ്ഞു വിട്ടു.

“അപ്പോൾ ചെലവു കഴിഞ്ഞു എന്തു കിട്ടും?” പിടിവിടാതെ പടിപ്പടിയായി അമ്മാവൻ ചോദ്യം ആവർത്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

ഞാൻ വല്ലാതെ കഴുങ്ങി. എന്റെ തുച്ഛമായ ജോലിയെക്കുറിച്ചും ലഘുവായ ശമ്പളത്തെക്കുറിച്ചും ആരോടും പറയുവാൻ എനിക്കു ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നില്ല. വല്ല വിധത്തിലും കഴിഞ്ഞുപോയാൽ മതിയെന്നായി എന്റെ വിചാരം.

എന്റെ മൌനഭാവവും മനഃകുഴപ്പവും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടായിരിക്കണം വീണ്ടും ആ വിധത്തിലുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ അമ്മാവൻ തുടരാതിരുന്നതു്.

“ശരി, പോകട്ടെ. നിങ്ങളെപ്പോലെ പഠിച്ച ആളുകൾ എട്ടിന്നും പത്തിന്നും കിടന്നു പാട്ടു പെടുന്നത് എനിക്കറിയാത്തതോ? ഞാൻ ശരിയായി കണ്ടുതല്ലേ ഈ ലോകം?” ഒരു സമൃദ്ധനൊന്നെപ്പോലെ അമ്മാവൻ സമർത്ഥിച്ചു.

“കേന്തേ! കുറുപ്പങ്ങൾക്കു എല്ലാം പരിഹാരം ഉണ്ടാകും. കണ്ടുതന്നെ മനസ്സുവെച്ചാൽ” എന്റെ വ്യാകുലവൈപര്യം ഏതൊ മനസ്സിലാക്കിയതു പോലെ അമ്മാവൻ തുടർന്നു.

“എന്തിന്നു ഇവിടെക്കിടന്നു ചാകുന്നു? സമരസേവനത്തിന്നായിപ്പോകരുതോ? എത്ര നല്ല ശമ്പളം! ഈ പരന്നുകിടക്കുന്ന ലോകമെല്ലാം പോയി കാണരുതോ? എന്തിന്നു ഞാൻ വിവരിക്കണം? ഇതാ നോക്കൂ. വായിച്ചു നോക്കൂ” അമ്മാവൻ കീഴയിൽ തപ്പി ചില നീണ്ട നീലക്കടലാസ്സുകൾ എന്റെ നേക്കു നീട്ടി. സൈനിക സേവനത്തിലേക്കുള്ള ആഹ്വാനങ്ങളായിരുന്നു അതിലെ വാചകങ്ങൾ—അക്കുരങ്ങൾ പോലും.

എന്റെ സംശയങ്ങളെല്ലാം നീങ്ങി. ആ കാക്കി അമ്മാവൻ ഒരു റിക്രൂട്ടിങ്ങ് ഏജണ്ടായിരുന്നു.

ആ പ്രസിദ്ധീകരണമൂലികകളിലേക്കു കിണ്ണോടിച്ചുകൊണ്ടു നിന്നിമേഷനായിനിന്നു പോയി. ചില നിമിഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഒരായിരം അനഭവ വൈചിത്ര്യം

ങ്ങൾ എന്റെ ഹൃദയരംഗത്തിൽ കൂടെ ഒന്നൊന്നായി വായുവേഗത്തിൽ ഉരുണ്ടിഴഞ്ഞു പോയി. “എത്രയോ നാളുകൾ പള്ളിക്കൂട ഭിത്തികൾക്കുള്ളിൽ തമ്പുരൈത്തു് സമരം നടത്തിയതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് എനിക്കു ആ “സട്ടിഫിക്കറ്റ്” പുസ്തകം” ഗവണ്മെണ്ടിൽ നിന്നും ലഭ്യമായതു്!!” കാരോന്നം സാവകാശം ഞാൻ ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി.

“ഉപരി പഠനത്തിന്നായിപ്പോയി എന്റെ കൂട്ടുകാരിൽ പലരും. എനിക്കും രണ്ടുമൂന്നു പടികൾ കൂടി തത്തിക്കയറിയാൽ കൊള്ളാമെന്നു് ആശയുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ ആ കാഴ്ചം പറയുമ്പോഴേക്കും—എന്തിന്നു്? കാക്കുമ്പോൾ തന്നെ—ശുഷ്കമായ എന്റെ പണസഞ്ചി എന്നേ “കൊഞ്ഞു” കാണിക്കുമായിരുന്നു.”

മദ്രാസ് കൂമ്പുൻ കോളേജിൽനിന്നും എന്റെ സ്പെഷ്യലിസർ മി. പണിക്കർ അയച്ചുതന്ന കത്തുകൾ—അവിടുത്തെ അത്യാകർഷകങ്ങളായ അന്തരീക്ഷ സംവിധാനങ്ങളെ പരമശ്രീകുന്ന അതിലേ ഖണ്ഡികകൾ—വായിക്കുമ്പോൾ എന്റെ കണ്ണുകൾ നിറയും. വയറേറിയും. തല കുറങ്ങുന്നതായിത്തോന്നും. എന്താദ്യങ്ങളായ ഒരു ജീവിതസരണിയിൽ കൂടി എന്റെ ജീവിതത്തോണി പായിക്കുവാൻ സാമ്പത്തിക നില അനവദിക്കാതിരുന്നതിൽ മനസ്സാ ഭേദിക്കും. വിധിയെ പഴിക്കും. “അരങ്ങമേരിപ്പണിക്കന്റെ തലേലച്ചത്തു അമുക്കിച്ചെരപ്പാൽ മാരുമോ” എന്നു എന്റെ അയൽപക്കത്തുള്ള ഒരു കെഴവി പലപ്പോഴും പറയാറുള്ള പഴഞ്ചൊല്ലോത്തു് ദീർഘനിശ്വാസങ്ങളിടും.

മുവാറുപുഴ എനിക്കു ഒരു ജോലി കിട്ടി. ഒരു പകരം ജോലി. ഒരു വർഷത്തേക്കു്. അവിടെത്തെ മേധാവിക്ഷ എന്തോ എന്നിൽ ഒരു അനുകമ്പ ഉളിച്ചിരുന്നു. ജോലിയിൽനിന്നും വിരമിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം അവസാനമായി എന്നെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. വാചകങ്ങൾ ഇപ്പോഴും കാർക്കു, “വിഷമിക്കേണ്ട ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞു ആലുവായിലേക്കു വരണം. കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പിനിയിൽ ഒരു ജോലി വാങ്ങിത്തരുവാൻ ഞാൻ വേണ്ടതു ഉത്സാഹിക്കും” എന്നു്.

ആവശ്യപ്പെടാതെ തന്നെ ചെയ്തുള്ള വാഗ്ദാനത്തെ കാത്തു് ഞാൻ മനസ്സാ ഇരപ്പേരനെ സ്തുതിച്ചു. തൊഴിലില്ലായ്മയുണ്ടാകാവുന്ന വിഷമതകൾ അനഭവസന്ധിക്കല്ലെ അറിഞ്ഞുകൂട്ടു.

മൂന്നാഴ്ചകൾക്കുശേഷം എനിക്കൊരു കത്തുകിട്ടി. എന്റെ ഓർമ്മയും എന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ! ആ വാഗ്ദാനമാനാവായ ആർഗ്ഗി ഹൃദയൻ അവിടെനിന്നും സ്ഥലം മാറിപ്പോയതായി വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കത്തായിരുന്നു അതു്. നിയമപരിധികളിൽ കൂടെക്കൂടെ ഉണ്ടാകാറുള്ള ഈ “സാധാരണ ഭൂകമ്പം” അന്നു് കേവലം ആകമ്പ്കമായിട്ടാണ് സംഭവിച്ചതു്. എന്നിരുന്നാലും തന്റെ സ്ഥാനത്തേക്കു പുതുതായി വന്ന മലപ്പുതിരുവിതാംകൂറുകാരനായ മാനേജരുടെ അടുക്കൽ എന്നെ സംബന്ധിച്ച ഭാരം ഭരമേല്പിക്കുവാൻ ആ കരുണാ സമ്പന്നൻ വിസ്മയിച്ചില്ല.

പകലും രാത്രിയുമായി മാസങ്ങൾ രണ്ടു നീങ്ങി. ഞാൻ ആലുവായിലെത്തി. കമ്പിനി മാനേജരുടെ അടുക്കൽ എന്നെപ്പറ്റി വേണ്ട ശുപാർശകൾ ചെയ്യിട്ടുണ്ടെന്നും രാവിലെ ഒമ്പതു മണിക്കു ആഫീസിൽപോയി മാനേജർ സ്വാമിയെ കണ്ടാൽ മതിയെന്നും ആ പുതിയ മേധാവി എന്നെ അറിയിച്ചപ്പോൾ ആനന്ദം കൊണ്ടു് എന്റെ ഉള്ളിൽ തുടിച്ചുപോയി.

കണ്ണൻ ദേവൻ കമ്പിനിയിൽ ഒരു ഉദ്യോഗം. മനോഹരമായ ആലുവാ പട്ടണത്തിലെ താമസം സുന്ദരസാപ്തങ്ങൾ പലതും ഞാൻ ഉല്ലേഖനം ചെയ്തു.

സമയം നെററൊരു കമ്പിനി മാനേജരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നു ഞാൻ. തടിച്ച ദേഹം. സേറുഖണ്ഡം പോലെ “ഷേവു്” ചെയ്തു് മിനുക്കിയ ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞ കവിൾത്തടങ്ങൾ. വൈകാഴ്ചയുടേതുപോലെ ഉന്തി നില്ക്കുന്ന കണ്ണു

മറകുത്ത്

(കെ. ജി. സേതുനാഥ്)

കൾ. നാസികാഗ്രത്തിലേക്കു തള്ളിവെച്ചിരിക്കുന്ന കണ്ണട. തനിക്കു തന്നെ അസഹ്യമായി തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ചീത്ത് “കടവണ്ടി.” എല്ലാം കൊണ്ടും മാനേജർ സ്വാമി ഒരു അസാധാരണ സൃഷ്ടിതന്നെ ആയിരുന്നു.

“മലഞ്ഞാഴ്വരനെ” പോലെ ഞാൻ വലിച്ചു വരി ഒന്നു തൊഴുതു. വല്ലവിധത്തിലും ഒരു ഉദ്യോഗം കിട്ടുവാൻ എന്തു ചെയ്യുവാനും ഞാൻ സന്നദ്ധനായിരുന്നു.

ഉദ്യോഗാർത്ഥിയാണ് ഞാൻ എന്നു ആ മാനേജർ സ്വാമി എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി. എന്റെ പേരും മറ്റു ചില ചില്ലറ ചോദ്യങ്ങളും അദ്ദേഹം എന്നോട് ചോദിച്ചു. തമിഴിൽ ചോദിച്ചു ആ ചോദ്യങ്ങളിൽ ഒട്ടു മുക്കലും എനിക്കു മനസ്സിലായേ ഇല്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ സംസാരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. ഒരു കുതിഞ്ഞ കഗ്രാമത്തിൽ ജനിച്ചു വളർന്നു എനിക്ക് “തമിഴ്” അങ്ങാടിയൊ പച്ചമരുണോ എന്നു പോലും അറിഞ്ഞുകൂടായിരുന്നു.

“ഉറക്ക മുട്ട ചുമച്ച മുട്ടിയുമു” മാനേജർ സ്വാമി എന്നോട് അപസാനമായി ചോദിച്ചു ചോദ്യമതായിരുന്നു. ഞാൻ തലചുട്ട് ആലോചിച്ചു അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലാക്കുവാൻ. “ഉറക്ക” “മുട്ടിയുമു” എന്ന രണ്ടു പദങ്ങളുടെ അർത്ഥം ഏതാണെന്നിട്ടു മനസ്സിലായി. പക്ഷെ ആ “മുട്ട ചുമച്ച” വിടികിട്ടാതെ എന്നിൽ നിന്നും അകന്നുനിന്നു. അവിടെയുള്ള എന്തൊരു ഉദ്യോഗത്തിന്റെ പേരായിരിക്കാം അതു എന്നു ഒടുവിൽ സമാധാനപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ ഒരു വിധത്തിലും മുക്കിപ്പിക്കരുതെന്ന മുൻകരുതലോടെ ഞാൻ സാദരം ഒരു “ഏസ്സ് സർ” അടിച്ചു വിട്ടു.

വേലക്കാരൻ എന്നെ ഒരു ഹാളിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ ഒരു ഭാഗത്തു പത്തു നൂറു വേലക്കാർ കൂമ്പാരം കൂമ്പാരമായി കൂട്ടി വെച്ചിരുന്ന അരിച്ചാക്കുകൾ തുക്കി അടുക്കുന്ന ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്നു.

“അതാ ആ ചാക്കുകൾ ഇങ്ങോട്ടു നീക്കിയിടണം” അയാൾ എനിക്കു നിദ്ദേശവും തന്നു.

ആയു! ഇപ്പോൾ എനിക്കു മനസ്സിലായി ആ പദപയങ്ങളുടെ അർത്ഥം!!

ഇത്ര അധികം ദയാനിധികളുടെ ശ്രദ്ധാർത്ഥം കൾക്കു ശേഷം എനിക്കു ലഭിച്ച പുതിയ ഉദ്യോഗം! കട്ടിക്കാവുകൊണ്ടു ഭംഗിയായി ബയണ്ടു ചെയ്തിരുന്ന എന്റെ “സട്ടിഫിക്കററു പുസ്തകം” എനിക്കു സമ്പാദിച്ചു തന്ന ഉദ്യോഗം!!— “മുട്ട ചുമച്ചു.”

മിന്നൽവേഗത്തിൽ പറന്നുപോയി എന്റെ ഹൃദയാന്തരംഗത്തിൽ കൂടി ഈ ചിന്താതരംഗം പരമ്പരകൾ. ആ സാമരാഹ്വാന പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളും ഏജൻറമാവന്റെ ലഘുപ്രസംഗങ്ങളും എന്റെ ചിന്താസരണിയെ ഒരു കലുക്കി. സമരസേവനാഹ്വാനം എന്നു മുതലേ ഞാൻ കേട്ടു തുടങ്ങിയതാണ്. പക്ഷെ അന്നുണ്ടായതു പോലെ ഒരു കടന്നചിന്തയ്ക്കു ഇടയുണ്ടായിട്ടില്ലായിരുന്നു.

“എന്തിന് ഇവിടെക്കിടന്നു ചാകണം? സമരസേവനത്തിനായിപ്പോകരുതോ? ഈ പരന്നു കിടക്കുന്ന ലോകം എല്ലാം പോയി കാണരുതോ?” വീട്ടിൽ എത്തിയതിന്നു ശേഷവും അമ്മാവന്റെ ആ ചോദ്യങ്ങൾ എന്നെ വലയം ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഉറങ്ങുവാൻ കിടന്നപ്പോഴും ഏജൻറമാവനെപ്പോലെ ഞാനും ആമോദിക്കുവാൻ തുടങ്ങി എന്നോട് തന്നെ: “എന്തിന് ഇവിടെക്കിടന്നു ചാകണം? സമരസേവനത്തിനായി പോകരുതോ?” എന്നു.

അന്ന് ഒരു “മുട്ട ചുമച്ചു” ഉദ്യോഗം കിട്ടി. ഇന്നിതാ ഒരു പട്ടാളക്കാരനും.

ഇന്നും ചിലപ്പോഴെല്ലാം ആ “മുട്ട ചുമച്ചു” ഉദ്യോഗത്തിന്റെയും ഏജൻറമാവന്റെയും കഥ ഞാൻ ഓർക്കുന്നു. എങ്ങിനെ ഓർത്തിരിക്കും?

വിജയിക്കു മടിയരംഗം വെൺ ധാജമേ, ഭാഗ്യലസൽ പ്രഭാവമേ! ഭടനായ ഭവാന്റെകത്തിനെ സ്പുടന്റകാംഗം മടിക്കു ചെയ്യു ഞാൻ.

ജലമഹവിപോ, ചൊരായിരം നഖമേറുന്ന നവീന ചിന്തകൾ വിരവാർന്നു വിടർന്നു പോയ് വിഹലം, മാമകസാധു സഞ്ചയം.

വരമി,ന്നിനി, നാളെ യീവിധം വളരെക്കാല മഹോ, കടന്നുപോയ് വലരും വരവായി നാട്ടിനോടവരെല്ലാം ബഹുമാന മാന്വർ.

കൊതിവററി വരണ്ട കണ്ണിലാ-നിധികാംഭം പകരുന്ന വാസനം ക്ഷമയനറതു കാത്ത് വാഴ്ച്ചു ഞാൻ കമനീയാംഗ, ഭവാഗമോത്സവം!!

ഇവിടെ പലതും വിശേഷമുണ്ടവിരമോല്ലട കാമ്യങ്ങളായ് അപയൊക്കെയു മിണ്ടു നമ്മളൊത്തമരുമ്പോൾ പറയും കൃപാനിയേ!

വെടിയുണ്ടകൾ രണ്ടു കണ്ണിലും പൊടിപാററിപ്പതുന്ന ഭൂതലം പ്രിയമർന്ന! കണ്ടിടന്നു ഞാൻ ഭയമേറുന്ന പടപ്പുരപ്പുകൾ!

തലയോടുകളും, തറക്കുകളും മലപോൽ കുന്നിട്ടുമാ രണക്കളം വിലപെററ സതീശതാരമ, സംകലിതോത്കണ്ഠ നിമഗ്ന മല്ലയോ?

ശങ്കലീകൃത യോഗ പാളികൾ ശമസായുജ്യത യാർന്നു പുൽകിടം തുമ്പാരവ സാന്ദ്രവേടിയിൽ മമതാശ്ലേഷിതമിന്നുകല്ലി, നീ!...?

ചിര ഭാഗ്യമെന്നിക്കു, നിമ്മനോഹരദാമ്പത്യ പദം ലഭിക്കുയാൽ; സുഖഭം കൃത, മെന്ന ചൊല്ലുപോർ വലർ—ഞാൻ, നാമ യഭാഗ്യയല്ലയോ?

മണ്ണുമേറുന്ന മാധവീലത-ത്തണലും ചാരശരഭ്ശശ്ശാങ്കനം മഹിതം ഭവഭങ്കതപ്തവും മയി! സ്വഗ്ലീയരസം പൊഴിക്കവെ,

മണിമച്ചിലിലലം നിരപ്പു-ണ്ടണി രാഗാഭ ഭവോഗിതജ്ഞ ഞാൻ മദിരോത്സവ മത്ത് ജൂളങ്ങളാം സദിര, നൈത്ര രചിച്ചിരിക്കണം?

ഉയരുന്ന വികാരധാരയൊ-ലുരകുന്നുണ്ടു മടിയ മാന്സം പ്രിയകാന്ത, ഭവൽ പ്രവാസ മി-പ്രമദയ്യേന്ത് ദുരന്ത പുരിതം?

നയനാം ബുവിൽ മാറിടം സദാ-കഴുകിക്കൽ വാ മുമ്പാത്തയായ് നട്ടിനാക്കു കിനാവിലങ്ങയെ-പുണരതില്ലൊരു രാവു പോലുമേ!

അകലേക്കുളിരാറു കാവി-ലമ്പല, ശംഖു ധ്വാനി നാർക്കനാർക്കയേ! മദനോപമ, മന്ദഭാഗ്യയെൻ; മരണോപാഹ രചാരഭൂതമായ്.

മദനന്റെ നിവാസരംഗമേ! മണമേലുന്ന ലതാ നികഞ്ജമേ! മദനന്ത സുഖാസവങ്ങൾ നിൻ മലറിനുള്ള! ചൊളിഞ്ഞിരിക്കുയാം.

സരളം, “മിനി” ചെന്ന ചൊല്ലിയി-സദനോപാന്ത ലങ്കരിച്ചിതാ ദൃഢപഞ്ചര ബലു യെങ്കീലും ശുകമേകന്ന ഭവൽ പ്രസിതികൾ.

അരുവിസലിലം പകർന്നു ഞാ-നലസം പോരു മക്ഷസ്സിലൊക്കയും അന്തരഗത പരഗ ദൃഷ്ടിയാ-ലവിടന്നങ്ങിനെ നോക്കി നില്പതും;

മധുരീകളു മന്തിവിൻ ല-ചുരുവും, ഹേമധാരങ്ങൾ വീഴ്ത്തും മലയാനില നന്നു നമ്മൾ തൻ മധുരകാം മധുരീകരിപ്പതും;

സുഖഭം, സുഖഭം, സുമോഹനം മഖസായുജ്യ മരദ ശേഖരം വിഗതാശയ ഞാൻ, മരുകമോ! സുഗമം നിൻ സഹവാസ വാസരം?

പുതുസന്ധ്യകൾ, പുഷ്പഭൂതിയാൽ പുളകുല്പാന്നല പുഷ്പ രാവുകൾ; വിരഹാർത്തിയിലിട്ട നീറുമെൽ വിവശാംഗം കൃപമായി തേടീടാം.

സുഖഭാഗ്യ ശതങ്ങൾ തിങ്ങുമി-ഭൂശുരാജ്യം മതിരമ്യസുന്ദരം, ഭഗവതി നിരന്ന നീലവൻ-ഗഗനമദ്ധ്യകളാൽ പ്രഭാസുരം.

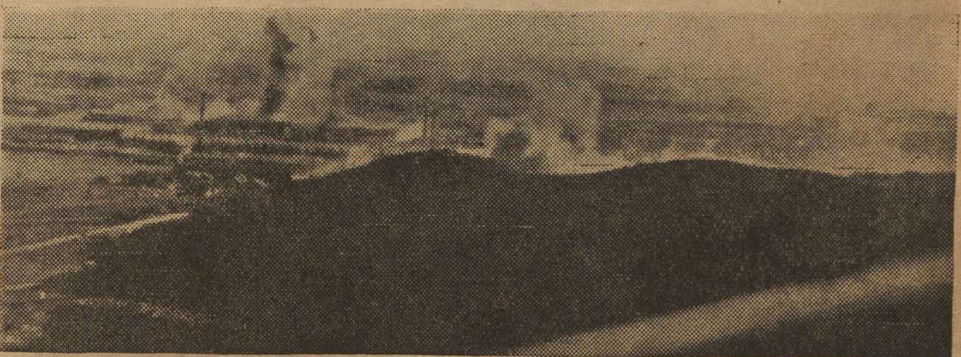
കയിൽ, വായസ, മത്ര തത്തകൾ കരുവിശ്രുണകൾ, പീണി, പുളളകൾ. കരുകാരവഹകുമേറു മി-ശ്ശല, നാടങ്ങു മന്നുപോയിതോ?

കനകാഭകലൻ കുമ നെൽ-കുതിർ ചൂടും വയലും വനങ്ങളും, കള കാകളി മുളമോമന-ക്കളർ കല്ലോലിനിയും, കളങ്ങളും!!

വിരഹാ കല ഞാൻ സഹിക്കുമീ-വിധമെല്ലാം ഭവജന്തരംഗവും വിവദിക്കുകയില്ലയോ, ശ്രമം വിഗണിക്കും ചില വിശ്രമങ്ങളിൽ?

അന്ദഭൂതികളനുഭവിക്കയാ-ലടിമല്ലെന്തൊ മാത്ര ഭൂവിനെ; അപരാപ്രത ഹനു മുക്തമാ-മതുല ശ്രീ യരുളട്ടെ, നിൻകരം!!

മുക്തീകൃത ഭാഗ്യയെമേ! മുഴുകിക്കു; മടിയ ലേഖനം മലയാള മഹീതലത്തു നിൻ-മനമൊന്നിങ്ങു തിരിക്കണേ ഭവാൻ!!..

ടോക്കിയോവിന്നു മേലെ ധൂമപടലം—സുപ്പർഫോട്ട് വിമാനങ്ങളുടെ വീരകൃത്യം.

ബമ്യിൽ ജാപ്പാന്റെ വിധി

സാഗർ ഡിവിഷൻ മണ്ടലയെ തകർക്കുന്നു

